

cl)qtspraat

10 jaar THE CATS

TWEEMAANDELIJKSE UITGAVE VAN FANCLUB 'THE CATS CLAN' 1974

zevende jaargang, nummer een, september 1974

**'t komt in de beste
families voor**

Algemeen Dagblad

(advertentie)

**BEDANKT CATS, ENNE,
NOG TIEN VAN ZULKE JAREN !!!**

Internationaal Boekingskantoor "Volendam" houdt zich bezig met het verzorgen van amusementsmuziek, popkonserten, dans- en feestavonden en kindervoorstellingen. Internationaal Boekingskantoor "Volendam" houdt zich ook bezig met het managen en promoten van orkesten en groepen.

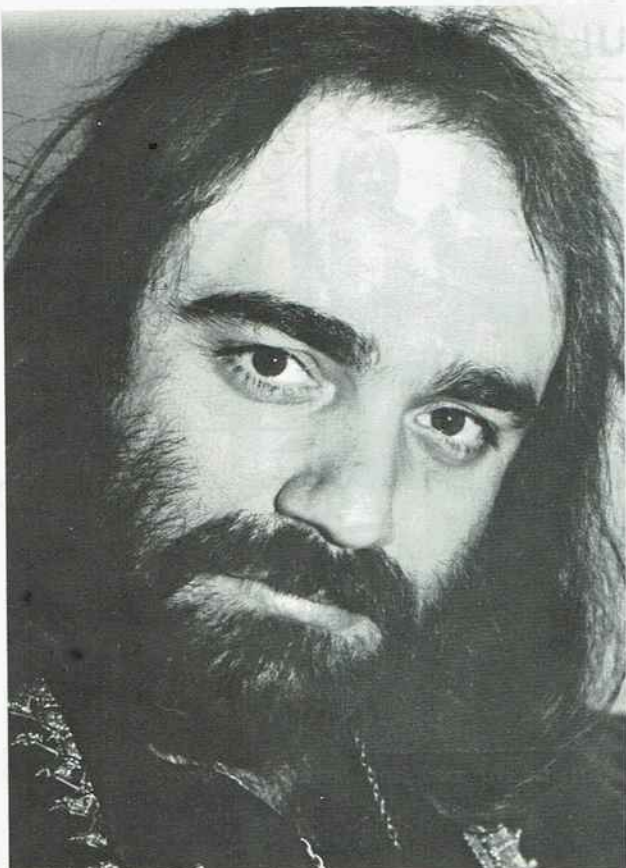
**THE CATS
JEN ROG
THE FOOLS
NEXT ONE
DIZZY MEN'S BAND
GEORGE BAKER SELECTION
ARNE JANSEN
MADDOG
LEFT SIDE
BZN
WAREHOUSE
SANDY COAST**

Voor België:
013-62662
Paul Geyskens
Rode Heide 36-2
Tessenderlo

Uiteraard kunt u ons bellen voor alle binnen- en buitenlandse groepen en artiesten!
INTERNATIONAAL BOEKINGSKANTOOR "VOLENDAM"
BOEGSTRAAT 8 - VOLENDAM

Onze telefoonnummers zijn: 02993-3997-4205-4003

(advertentie)

Dimitris

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΝΝΑ
 ΣΤΟΥΣ CATS
 ΚΑΙ ΣΥΤΧΑΡΗΤΗΡΙΑ
 ΓΙΑ ΤΑ 10
 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥΣ

Lieve Lieve Cats (133)

"A L. puur fain" dat ik jullie
 geluk mag wensen met zoveel
 succes! Dat ik nog jaren mag
 genieten van jullie muziek, want
 ik ben een echte fan!!

Der non weet je 't
 Jullie
Imca Hannu

c(l)atspraak

TWEEMAANDELIJKE UITGAVE VAN
FANCLUB "THE CATS CLAN".
GEDDINGMOOR 38, NIEUW-VENNEP
President: Eric Jaap Izaks
Administratie: Tineke Izaks
Redactie: Hans van der Wereld
Noordeinde 30, Leiden.
Abonnementsprijzen:
Nederland fl. 10,00 per jaar
Belgie 150 Fr. per jaar
Gironummer:
1261713 t.n.v. E.J. Izaks
te Nieuw-Vennep

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

JIP GOLSTEIJN
DIRMA SLUIS
MARCEL VAN ES
RUUD KUYPER
ALGEMEEN DAGBLAD
GREETJE TIJMES
K.L.M.
THEO ROOS
HENRI AUDIER
RON HEIJMANS
FAMILIE KLOUWER
ANNEMARIE SEEBUS
TROS-KOMPAS
BIANCA BECKER
BURGEMEESTER J.H. KOK
RITA HARDENBOL
INA VAN KEUL
HENK MUHREN
PIET VEERMAN
ARNOLD MUHREN
PAM MOORER
BOEKINGSKANTOOR
"VOLENDAM"
AAL BUYS

FOTO'S:

MARIANNE ZEGERS
TON VAN BEMMEL
K.L.M.
JANOS BARENDSEN
TON SCHUTZ
HARRY POT
HANS VAN DER WERELD
FOTO LINDHORST
N.F.P.
RUUD VAN DER LINDEN
C. LAUTENSCHUTZ
ZUIDERZEEMUSEUM
C.B.S./ARTONE
TONY LANE

VORMGEVING:

PIERRE VAN DEN BROEK

OUDE FANBLADEN:

Oude fanbladen zijn te bestellen
door storting van één gulden op
giro 1261713 t.n.v. E.J. Izaks te
Nieuw-Vennep.

De volgende nummers zijn nog
verkrijgbaar:

jan. '72 - mei '72 - juli '72 -
nov. '72 - maart '73 - mei '73 -
juli '73 - sept. '73 - nov. '73 -
jan. '74 - mei '74 - juli '74.

Je kunt door deze fanbladen uit te
knippen mooi je plakboeken over
The Cats aanvullen!

Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
worden d.m.v. druk, fotocopie,
microfilm of welke wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.
Zonder schriftelijke toestemming
van de uitgever is het verboden dit
blad op te nemen of ter beschikking
te stellen van een leesportefeuille.

10 JAAR THE CATS

The Cats, hun fans, hun manager Jan Buys, Bovema, de familie van The Cats en nog vele anderen die veel met de groep te maken hebben, vieren deze maand een uniek jubileum. Een jubileum, zoals dat niet dagelijks voorkomt, zeker niet in de popbusiness, waar het vaak een komen en gaan is van groepen die - na een hit gemaakt te hebben - in de anonimiteit en daarmee uit de gratie van het Grote Publiek vallen.

De Volendammer Cats - Piet en Cees Veerman, Piet Keizer, Arnold Muhren, Jaap Schilder en Theo Klouwer - bestaan nu officieel tien jaar. Een hele lange tijd! Tien jaar ieder weekend optreden, tien jaar lang platen maken, ieder jaar een best-seller LP en om de paar maanden een Top-10 hit. Tien jaar The Cats betekent: vele gouden platen, een Edison, een Gouden Harp, een Gouden Hond, een trofee van Radio Veronica, een gouden EMI-ring, allemaal bewijzen van de enorme populariteit van The Cats!

Fanclub "The Cats Clan" volgt de verrichtingen van The Cats ook al bijna zo lang als The Cats bestaan. De fanclub groeide in al die jaren met The Cats mee. Dit blad - C(l)atspraak - is daar het tastbare bewijs van. In deze feestelijke jubileum-uitgave rond tien jaar The Cats willen wij een terugblik werpen op de voorbije Catsjaren en zeker de toekomst, die nog belangrijker is, niet uit het oog verliezen.

Onze dank gaat uit naar de vele instanties die met hun financiële bijdrage in de vorm van een advertentie deze feestelijke C(l)atspraak mogelijk maakten. Wij van de fanclub hebben geprobeerd om van dit blad iets bijzonders te maken en vol bewondering dragen wij het op aan de jubilerende Cats - met onze hartelijke gelukwensen!

FANCLUB "THE CATS CLAN"

* Wie heeft voor mij de teksten van 'A love like yours', 'River deep, mountain high' en 'Save the last dance for me'? Ik wil ze ruilen voor teksten van Catssongs. Dicky Tiemens, Roepad 27, Epe.
* Wie heeft voor mij de tekst van 'Why', 'Marian', 'Scarlet ribbons', 'Sure he's a cat', 'Remember the good times' en 'Vaya con dios'? Yvonne Maas, Rennemingstraat 54, Heerlerheide (L).

* Welk leuk meisje van 17/18 jaar zou graag willen korresponderen met Max Hogenkamp, Oranje 23 in Hoogersmilde.
* Wie wil met mij teksten van The Cats ruilen? Ik heb er nu 101, wie helpt mij aan de rest. Verder vraag ik me af wie de singles 'Marian', 'Magical mystery morning', 'Don't waste your time', en 'There has been a time' nog heeft en aan mij kwijt wil. Tineke Hopman, Belkmerweg 7, Burgervlotbrug (NH).

THE CATS, EEN HOLLANDS SUKSESVERHAAL

door
Jip
Golsteijn

Hoewel Volendam omstreeks 1430 is ontstaan had het dorp honderd jaar geleden nog geen eigen kerk. Voor de gelovige-katholieke bevolking was dat een regelrechte ramp, want nu diende men zich voor de zondag naar het naburige — maar de Volendammers erg vijandige — Edam te begeven. Het was daarbij de Volendammers niet toegestaan om het verharde pad te betreden, de Edammers dwongen hun burens door de modder naast de weg ter kerke te gaan. Ze meenden daartoe het recht te hebben, omdat zij zich ver boven de Volendammers verheven voelden. De inwoners van Volendam werden namelijk al op een dermate jeugdige leeftijd in de visserij — waarvan het hele dorp wel op de een of andere manier leefde — betrokken, dat de meest elementaire schoolopleiding er vaak bij inschoot. Daardoor waren de meeste Volendammers ongeletterde mensen, in ieder geval minder erudiet dan de Edammers.

In feite is er in de verhouding tussen de twee dorpen nog niet veel veranderd. Als er in EVC — de beste Edamse voetbalclub — op een goed moment te veel Volendammers figureren, steekt de publieke opinie daar al heel rap een stokje voor. Als Jan Buys — de manager van The Cats — een huis in Edam zou worden aangeboden met als extra aanbeveling dat er in de tuin van het kapitale pand een miljoen zou verborgen liggen, dan zou hij er "voor nog een miljoen erbij niet in willen wonen".

Hoewel er zelfs in Volendam de laatste jaren veel veranderd is, is één merkwaardig gevolg van het eeuwenlange isolement en de knechtschap van Edammers blijven bestaan: tot op de dag van vandaag is bijna iedere Volendammer behept met een licht minderwaardigheidscomplex, zijn meestal niet geringe talenten ten spijt.

Cees Veerman, één der beide solozangers van The Cats, signaleert dat verschijnsel ook met de bekende Volendamse zelfspot: "Een Volendammer voelt zich net iets minder dan een ander, ook al kan hij nog zoveel. Als Gerrie Mühren bijvoorbeeld bij Volendam was gebleven had hij het peil waarop hij nu voetbalt nooit gehaald. En dan nog is hij veel te bescheiden. Toen hij al een half jaar lang grandioos in vorm was, werd hij voor het Nederlands elftal gepasseerd voor Willem van Hanegem, toen veel minder goed spelend, maar wel gezegend met wat meer verbale kwaliteiten. Eenmaal

heeft Gerrie een keer geprotesteerd, maar daar had hij al spijt van toen hij het amper had gedaan. Die merkwaardige, overdreven bescheidenheid tref je overal aan waar de Volendammers iets presteren."

The Cats zelf zullen trouwens de laatsten zijn om dit Volendamse trekje bij zichzelf te ontkennen. Hoewel Neerlands meest verkopende groep inmiddels miljoenen platen van zich heeft zien verhandelen in bijna geheel West-Europa, kan je Arnold Mühren geregeld horen zeggen dat hij de basgitaar slechts vermog vast te houden in plaats van te bespelen en is Piet Veerman — door Onze Lieve Heer uitgerust met de mooiste stem van het oostelijk halfrond — er zelf van overtuigd dat hij "er nog geen kloot van kan", laat staan dat een willekeurige verslaggever hem er van kan doordringen dat zijn versie van "Vaya con dios" die van Ben E. King en The Drifters (van wie The Cats destijds het arrangement leenden) gemakkelijk evenaart, zo niet overtreft.

The Cats beamen het lakoniek: een lefzetter à la Jan Akkerman in de groep — die met Amsterdamse flair al beweerde dat hij de beste gitarist ter wereld was toen hij nog in de haven werkte — zou The Cats meer overtuigd hebben van hun eigen kwaliteiten dan de gemiddeld 75000 exemplaren per single en 60000 per LP nu na al die jaren hebben gekund. En dat terwijl zelfs uitgesproken Cats-haters wel zullen willen toegeven dat de Volendammers de kwaliteiten van hun platen met iedere produktie hebben kunnen opvoeren.

”N

niemand

in onze omgeving wist ook maar bij benadering hoe het in zo'n platenstudio toeling. Dus konden we ook niemand om advies vragen of zo. Maar dat maakte ons in die tijd niets uit; we vonden het al mooi genoeg dat we platen konden gaan maken", zegt Arnold Mühren, terugkijkend op die gedenkwaardige periode in 1965. Door een Veronica-talentenjacht („Dat noemden ze zo, want dan hoefden ze de artiesten niet te betalen") waren de Cats in contact gekomen met de heren Evan Durlacher en Ben Levy, de directeuren van het piepkleine label Durlaphone. De opnamen voor dit merkje werden gemaakt ten kantore van de firma Durlacher Adio Visual Productions in een pand aan de Amsterdamse Oudezijds Voorburgwal, waar Benno Durlacher — de vader van Evan — destijds een handel in textiel was begonnen. De studio waarin de eerste plaat van The Cats — "Jukebox" — werd opgenomen mat ongeveer vier bij vijf meter, terwijl de controlekamer niet groter dan anderhalf bij twee geweest kan zijn. Het enige dat de studio wel had was hoogte, want de ruimte erboven — oorspronkelijk verhuurd aan de Bijenkorf als opslagruimte — werd gebruikt als echokamer. Toen de Cats zich daar voor het eerst kwamen melden stonk het in de studio de deur uit, want vlak voor hun eerste opname zou beginnen had Evan Durlacher nog gauw even een opname vervaardigd van een uit dertien man bestaande steelband. "Jukebox" haalde wel degelijk een of andere tiplijst van Veronica, maar verder deed de plaat vrijwel niets. Cees Veerman herinnert zich de histerie in het dorp toen het nummer voor het eerst op de radio was: "Overal in Volendam lag het werk stil. In ieder café op de dijk zat de plaat in de jukebox. Het was alleen jammer dat er niets te horen was, want in vergelijking met alle andere plaatjes klonk hij veel te zacht. Toen we het daar met de heer Levy eens over hadden, zei deze rustig: „Tja, dan zijn die andere platen waarschijnlijk niet goed gesneden, en daarmee was de kous af". Hoewel Ben Levy de Cats voortdurend ervan trachtte te overtuigen hoe goed het wel ging — volgens hem liepen de verkoopcijfers in de duizenden — werden "Jukebox" en de twee opvolgers faliekante flops. "De enige rekening die we destijds hebben gezien was de onkostenrekening", zegt Cees nu. Toch zijn die eerste drie singles de Cats hun carrière lang blijven achtervolgen. De firma Durlacher bracht namelijk na elke latere hitsingle weer een van de drie oudjes uit en later — toen alle opnamen aan Dureco waren verkocht — kwam er een LP met deze zes opnamen op de markt die een lege achterkant bevatte. Dit alles onder de naam „De Everly Kusters" de artiestennaam van Piet Veerman en Jaap Schilder in lang vervlogen tijden. Ook van die plaat uitgebracht als zogenaamd "collectors item", moeten de Cats de eerste centjes nog zien. Toen iedereen er tenslotte van overtuigd was dat Piet groot gelijk had als hij weer eens uitriep dat het "hier nooit een kloot zou voorstellen" werd het tijd eens uit te kijken naar een echte platenmaatschappij. Maar hoe daarmee in contact te komen?

Arnold: "Jan Buys, die toen officieel onze

manager was geworden, schreef in een week tientallen brieven. Niet naar platenmaatschappijen, maar naar platenlabels. Zo ging er een brief naar Decca, één naar Philips, één naar His Masters Voice en ga zo maar door. We hadden er geen van allen enig idee van dat sommige van die labels door een en dezelfde maatschappij werden vertegenwoordigd. Ze moeten zich in die tijd rotgelachen hebben om ons". Bovema reageerde het eerst. Het was ze daar in Haarlem niet ontgaan dat de Cats ondanks hun geringe succes op de plaat, gemakkelijk volle zalen konden trekken in de buurt van hun woonplaats en dat het publiek vaak uitzinnig op de optredens reageerden. Toen de heren na een proefopname — geleid door John Möhring, die toen Klaas Leyen, de huidige producer, nog als technicus voor zich had werken — werden gecontracteerd en Bovema meteen begon over begeleidingsorkesten van dertig man, wisten de Cats niet wat ze hoorden, maar de Bovema-mensen precies wat ze deden. "What a crazy life", "Viva l'amour" en "Sure he's a cat" werden achter elkaar

aanzienlijke hits, maar ook toen tekende zich al iets af dat de Cats tot op de dag van vandaag heeft achtervolgd: het platenconsumentend publiek was razenthousiast, collega's en pers behandelden de groep over het algemeen erg denigrerend.

Cees: "We werden een feestgroepie genoemd. Bij de studio-muzikanten kon je dat in het begin ook goed merken. Er heerste onder die mensen vaak de stemming van: nou nog effe wat doen voor die Cats. Van die image van een feestgroepie wilden we in die tijd wel graag af. Dus begonnen we uit te zien naar ander repertoire".

Bovema was het daar niet mee eens, want men huldigde het principe „Never change a winning team", maar alle Cats drongen aan op een belangrijke verandering.

Volgens de groep moest "Times were when" — een nummer dat niet door Cees maar door Piet Veerman werd gezongen — de volgende single worden. Toen de ernstige meningsverschillen in het voordeel van de groep waren beslist, kwam "Times were when" in de zomer van 1967 uit en ontpopte het nummer zich meteen als een grote hit. Weken-

lang stond het twee op de hitparade. Vanaf "Times were when" zingt Piet de lead op alle singles en zijn Cees' bijdragen naar de achterkanten en de LP's "verbanen". Dat moet hem destijds iets gedaan hebben. Cees nu: „Dat is wel zo, ja, maar ik heb net als alle anderen geroepen dat "Times were when" de aangewezen single was en daar sta ik nu nog achter. Maar het is wel waar dat ik vlak na die wissel tussen Piet en mij nogal onder druk kwam te staan. Mensen zeiden op straat tegen me: "Het gaat nu veel beter, he, nu Piet solo zingt? Maar wat veel erger was: er werd voortdurend gesuggereerd dat Piet en ik na "Times were when" knetterende ruzie hadden. En dat was gewoon niet waar. Later sleet dat gelukkig. En dat Piet op singles de leadzanger bleef is nooit meer een punt van discussie geweest. Zeker niet tussen Piet en mij".

De Cats bleven zich in snel tempo ontwikkelen. Na "Times were when" kwam "Lea" zelfs nummer één te staan, daarom zo opmerkelijk omdat het de eerste A-kant was die van vanuit de groep zelf kwam. Het was een nummer van Arnold Mühren. Maar hij was niet de enige die van dit soort superhits kon schrijven; later zou Piet met „Where have I been wrong" ook een eerste plaats scoren. Ook met de LP's ging het erg goed en niet alleen in commercieel opzicht. "Take me with you" — een erg ambitieus project — deed de Bovema-mensen het ergste vrezen, want men zag de plaat als zeer revolutionair. Cees Veerman: "Dat was het ook wel, tenminste voor Cats-begrippen. Op "Take me with you" stond bijvoorbeeld een nummer van zeven minuten, "Lonely walk" van Piet. Dat sloot helemaal aan bij de toen heersende trend. "Take me with you" was de eerste plaat waarmee we zelf erg tevreden waren".

Wat met "Take me with you" op het publiek was veroverd — het was de eerste maal dat er niet in alles aan de smaak van de massa tegemoet werd gekomen — werd op "Aglow" als het ware "geconsolideerd". Dat de Cats vlak na de release toch in ernstige moeilijkheden kwamen had een heel

andere oorzaak. In die tijd namelijk begon de stem van Cees het langzaam maar zeker te begeven. Het frustrerende voor Cees was dat het leek alsof hij de enige was die het merkte:

"Ik moest mij twee keer zoveel inspannen om een nummer tot een redelijk goed einde te brengen en dan nog was het resultaat misschien een kwart van dat van vroeger. Ik wist niet wat me gebeurde, maar omdat niemand wat zei dacht ik eerst nog aan suggestie. Tegen Jan Buys had ik al eens gezegd: Ga jij nou eens met je oren voor de speaker staan, maar hij beweerde dat hij niets bijzonders kon horen. Ik heb nooit geweten of dat nou echt zo was of dat hij dat alleen maar zei omdat hij dacht: als ik hem nou ook nog ga ontmoedigen houdt-ie d'r misschien morgen mee op. Maar toen ik op een avond de geluidsjongens steeds maar aan de knoppen zag draaien, wist ik het zeker: mijn stem was verdwenen".

Op een dag kondigde Piet aan dat hij met

Cees mee naar huis zou rijden, na een optreden. Toen bleek dat Piet in ieder geval wel had gehoord dat Cees niet meer de oude was, maar het hem niet had willen vertellen, omdat hij had gedacht dat "Cees misschien moeilijkheden had en dat het bij het oplossen daarvan vanzelf wel weer beter zou gaan. Cees ging de volgende dag naar een keel-specialist in Amsterdam, die bobbeltjes op de stembanden constateerde, een typisch verschijnsel van overwerktheid en zenuwen. Cees zat er maar mee en de groep ook. Toen het duidelijk was geworden dat op korte termijn geen oplossing voor Cees' problemen was ging men zoeken naar een vervanger. Die vond men in de persoon van Piet Keizer, een voormalige roadmanager van de groep, die nu barkeeper in café „De Puul" in Volendam was. Piet was — nadat Harmen Veerman (Cees' broer, die zanger bij Left Side is) bedankt had voor de eer — de aangewezen man, omdat hij het repertoire voor een groot deel kende en Jaap Schilder bovendien wist te vertellen dat hij instrumentaal zijn partijtje wel kon meeblijzen.

Piet kreeg na de eerste besprekingen dertig teksten mee naar huis om die in een week tijd uit zijn hoofd te leren, want diezelfde week nog ging de groep voor een toernee naar Zwitserland. Piet Keizer, die zich geen enkele illusie maakte over de duur van zijn verblijf in de Cats, had van manager Jan Buys de garantie gekregen dat hij weer roadmanager zou kunnen worden als Cees weer terugkwam, maar dat moment werd zo lang uitgesteld dat er meer dan een jaar overheen ging.

Nu Cees inmiddels zijn comeback heeft gevierd, is besloten dat Piet Keizer bij de groep blijft en men voortaan dus met z'n zessen op het podium zal staan.

Geen enkele groep blijft zo lang bij elkaar zonder dat er conflicten rijzen. Ook de Cats zijn daar niet aan ontkomen, al hebben ze interne moeilijkheden tot nu toe goed weten op te lossen. Zo besloot Piet Veerman er na de toernee door Suriname mee op te houden, omdat hij de hele handel meer dan zat was, een gevolg van het wekenlang op elkaars lip zitten in sfeerloze hotels, getergd door verveling en voortdurende confrontatie met elkaars problemen.

Toen de groep een maand uit elkaar was stak men de koppen bij elkaar, kwam tot de conclusie dat het stom was om „de goudmijn dicht te spijkeren" en de vrede werd weer getekend. Dat gebeurde ook nadat Piet zich hels gemaakt had over een artikel in De Telegraaf, over de beroemde Volendamse familie Mühren, waarin vader Pé over zijn zoon Arnold had gezegd dat „hij dan misschien wel altijd stiltejes achteraan stond, maar dat de kassa toch wel bleef rinkelen". Piet meende tussen de regels door te lezen dat hij zich dan vooraan te pletter stond te zingen, maar alleen om Arnolds zakken vol te storten. De zaak werd uitgepraat en is inmiddels allang de wereld uit.

Toch rijst de vraag hoe lang de Cats nog kunnen en willen doorbouwen op het geweldige succes dat hun nu al tien jaar te beurt valt, want — zoals Piet terecht opmerkt:

„Van groepen die eeuwig bij elkaar blijven heb ik nog nooit gehoord".

Jan Buys zit tegenwoordig in de textiel. Piet Veerman handelt in schilderijen en Arnold Mühren heeft achter zijn huis een studio laten bouwen. Betekent dat dat The Cats van het eerste uur zich aan het "indekken" zijn voor een onzekere toekomst? Wie zal het zeggen? In april jl bestond de groep tien jaar, een uitermate zeldzaam fenomeen in de Nederlandse pop!

CATS TOP-50

1	Rock 'n roll	304
2	Vaya con dios	239
3	Lea	185
4	The end of the show	168
5	One way wind	154
6	Scarlett ribbons	145
7	Dreams	127
8	Country woman	122
9	Why	112
10	Where have I been wrong	110
11	Marian	106
12	Trying to explain	98
13	Life is just a long lonely road	97
14	Times where when	95
15	Without your love	91
16	Why baby why	81
17	I walk through the fields	78
18	Lonely walk (e	78
19	Let's dance	77
20	Diana	72
21	Lies	64
22	Remember the good times	63
23	Maribaja	60
24	A love like yours	55
25	Winters end	48
26	Freedom bird	46
27	Let's go together	45
28	Love of the common' people	44
29	Take me with you	43
30	I still remember	41
31	A letter	40
32	I going home	39
33	Madam Gordin	33
34	Jenny	32
35	Conclusions	32
36	Phone call	31
37	There has been a time	30
38	I don't know	29
39	I've always tried to understand	28
40	Sure he's a cat	26
41	Somewhere over the rainbow	25
42	Magical mystery morning	24
43	Gipsy girl	23
44	Mexican divorce	22
45	Time machine	22
46	I gotta know what's going on	22
47	Linda	21
48	Don't waste your time	21
49	Crying like you've never done before	20
50	If you'll be my woman	18

THE CATS

Wie maken er mieterse platen,
platen in alle maten?
LP, single of maxi,
ze zijn gewoon genle.
Waar komen ze vandaan

Waar ze vandaan komen?
Van Volendam, slome!
Alles wat ze aanraken
lijkt in goud te verraken.
Zoals "Lea" en "Why",
ja, dat waren zij!

Het zijn The Cats die dat versieren.
En katten zijn lieve dieren.
Ze schrijven een hit
en . . . bam! Die zit!
Staan ze weer eens één,
en kijken hoog over de anderen heen.
Nummer één is niet zómaar wat
en zelfs niet voor een kat.
Bezig zijn ze al een jaar of acht.
Dat had je natuurlijk niet verwacht!
Toch is het zo.
Jaap, Piet en Theo.En
En als je verder leest
komen Arnold en Cees.

Het is een leuk stel
als je ze ziet op het kijktostel.
En hoe zijn ze in de zaal?
Daar maken ze veel kabaal.
Maar dat doet de pret niet drukken.
Ze spelen daar afgrijselijk goeie
stukken.
Zoals "Country woman" en "Vaya
con dios".
Dan zingen en spelen ze er op los.
Theo zit dan al gauw te zweten,
of hoe dat ook mag heten.
Maar dan pakt ie zijn handdoek
en veegt, daar is het eind van zoek.

Cees zingt dan graag een song
van de welbekende Neil Young.
Ook Piet is graag aan bod,
met een song, dat is tè zot.
Van de Turner-familie
"A love like yours" dat zingt ie.
En "Kansas City" tot besluit
dat maakt tot een mooi samen-uit.
En dan zeg ik maar weer:
"Dag Cats, tot de volgende keer!"

Dirma Sluis
Dorpsweg 151
Schellinkhout

(uit ons archief)

THE CATS

en hun fanclub

EEN BESCHOUWING DOOR ERIC IZAKS

In deze jubileum-uitgave van C(l)atspraak'' wil ik ook graag eindelijk eens een artikeltje kwijt. Sinds Hans van der Wereld in de zomer van 1968 bij de fanclub kwam, ben ik er wat het schrijven in het fanblad betreft maar bekaaid vanaf gekomen. Maar ik voel me nu geroepen om ter gelegenheid van ''tien jaar Cats'' een terugblik te schrijven, handelend over de kontakten tussen The Cats en hun fanclub.

Hoe is de fanclub ontstaan? Dat wordt een heel verhaal. The Cats bestaan nu ruim tien jaar, maar onze fanclub is daar ook niet meer zo ver vanaf. The Cats Clan bestaat ongeveer negen jaar.

TWEE OPERATORS

Alles begon voor mij omstreeks 1962. Ik was toen - na de mulo en een aantal jaren steward geweest te zijn op de grote vaart - als operator in dienst getreden bij Honeywell Bull in Amsterdam. Op mijn afdeling werkte ook een jongen van ongeveer mijn leeftijd, die uit Volendam kwam. Zijn naam was Arnold Mühren. Er was in die tijd nog lang geen sprake van The Cats of zelfs maar The Blue Cats. Omdat Arnold en ik op dezelfde afdeling werkten, raakten wij soms met elkaar aan de praat over van alles en nog wat en op een gegeven moment nodigde hij me uit om met Tineke - waar ik toen pas mee getrouwd was - eens op een zondag naar Volendam te komen. Arnold vertelde ook dat hij zo'n beetje gitaar probeerde te spelen. Enfin, toen Tineke en ik in Volendam kwamen bij vader Pé Mühren (Arnold woonde nog thuis) bleek dat hij samen met een paar vrienden een soort ''bandje'' had opgericht. Die andere vrienden waren Piet en Cees Veerman en Jaap Schilder. Een paar maal in de week repeteerde dat groepje bij één van de jongens thuis. Soms mochten ze wel eens optreden op één

of ander feestje en van het één kwam het ander. Een hoogtepunt korte tijd later was, dat ze de toen zo populaire Anneke Grönloh eens mochten begeleiden, evenals Trea Dobbs en Imca Marina.

NIEUWE BROMMER

De populariteit van het groepje steeg gestaag en op een gegeven moment mochten ze zich ook verheugen in een fanclub. Die was opgericht door een jongen uit Volendam. Helemaal volgens de regels ging hij niet te werk. Kort nadat hij met de Cats Fanclub van start was gegaan viel het The Blue Cats op dat hij met een mooie nieuwe brommer door het dorp toerde... Na een onderzoekje door manager Jan Buys bleek dat hij die bekostigd had uit de fanclubkas! Hij was gelijk voorzitter-af en na veel vijven en zessen waren het Jan Buys en Arnold Mühren die tenslotte het lef hadden om mij te vragen of ik er voor voelde om de zaak over te nemen. Ik kan me nog goed herinneren dat ze het me bijna niet durfden te vragen; ze schaamden zich zelf over wat er met hun fanclub was gebeurd! Tineke en ik begonnen meteen met het opnieuw opzetten van de administratie. Ieder lid kreeg een nummer en werd genoteerd in een groot boek... Toen kwam de eerste

fanavond, in het verenigingsgebouw in Purmerend. In die tijd telde de fanclub ongeveer zeventig leden!

UITBREIDING

Toen wij de fanclub hadden overgenomen, werd het bestuur meteen stevig uitgebreid. Twee meisjes uit Purmerend, Lydia Vlaar en Milly Brinkman, kwamen er bij. Zij hielden zich bezig met het werven van nieuwe leden. Iedere week kwamen ze dan naar Amsterdam-Oost, waar ik toen nog woonde, om verslag uit te brengen en geld af te dragen. Jan Buys kwam eenmaal per maand om de boeken te controleren en ons van nieuws over de groep te voorzien. Dat was de tijd van de eerste platen en de eerste hit, ''What a crazy life''. Vanaf dit moment begon de fanclub te groeien, dankzij de steeds grotere successen die The Cats boekten. Niet zo heel erg veel later had de fanclub ongeveer vierhonderd leden en dat was voor die tijd een niet gering aantal!

C(L)ATSPRAAT

Zo kwam de zomer van 1968, toen The Cats goed doorstootten naar de top met ''Times where when''. Vanaf dat moment ging het alleen maar in stijgende lijn. Tot op dat moment hadden we wel een fanblad maar dat stelde eigenlijk weinig voor. Het waren niet meer dan een paar gestencilde velletjes, die ik zelf ieder kwartaal vol schreef. Maar omdat The Cats populairder werden en de fanclub alsmaar groeide, wilde ik toch eigenlijk wel een beter blad gaan maken. Maar hoe moest ik dat doen? Ik had (en heb) nog steeds geen verstand van het maken van een blad. Wat daar al niet bij komt kijken! Door een toevallige samenloop van omstandigheden kwam ik toen in contact met Hans van der Wereld, die inmiddels The Cats een beetje was gaan kennen. Je kunt daarover

TINEKE IZAKS

elders in dit nummer lezen. Om kort te gaan: ik vroeg hem in het bestuur met als taak het opzetten en verzorgen van een geheel nieuw fanblad. Na een paar maanden van voorbereiding verscheen in september 1968 het allereerste nummer van C(l)atspraat. Het telde acht pagina's en er stonden een paar heuse foto's in, enne... wat waren we er trots op!

In die tijd deden we nog veel zelf. Hans zette het blad in elkaar, onderhield de kontakten met de drukkerij en kwam (en komt!) van ons allemaal het meest in Vollenhove. Ik zie hem nog bij ons binnenstappen met de vellen van dat eerste nummer van C(l)atspraat onder zijn arm! Vierhonderdenvijftig exemplaren hadden we laten drukken, als ik me niet vergis. Het vouwen en nieten van die bladen deden we zelf... Met de hele club, inclusief Jan Buys, zaten we een hele avond te vouwen, te nieten, bandjes te schrijven en postzegels te plakken... Wat een tijd was dat!

2500 LEDEN

Intussen groeide de fanclub nog steeds. Het dreigde ons boven het hoofd te groeien toen "Lea" op de eerste plaats stond. We werden overstelpt met honderden brieven en op een gegeven moment telde de fanclub bijna 2500 leden! Nadat we een paar nummers van C(l)atspraat zelf hadden gemaakt moesten we dat gaan uitbesteden omdat de oplage te groot werd. In het vervolg werd de afwerking geheel door de drukkerij verzorgd en wisten we de verzending via frankering bij abonnement te laten geschieden, waarbij de adressering gebeurde door middel van geponsde adresplaatjes.

Niet zo heel erg veel later vertrokken Lydia en Milly uit het bestuur; ze gingen trouwen en hun kontakten met de fanclub vervaagden. Wij waren intussen naar Badhoevedorp verhuist en in die tijd was de fanclub wel op zijn hoogtepunt. Na een jaar verscheen C(l)atspraat op het huidige formaat en dat gaf meteen een veel volwassenere indruk en leverde bovendien veel meer mogelijkheden op voor de 'opmaak'. Een hoogtepunt in die tijd was het uitgeven van het super-

dikke fanblad van november 1971. Door een samenloop van omstandigheden was het novembernummer vertraagd en omdat we het januarinumnummer zoals gewoonlijk vóór de kerst wilden uitbrengen in verband met de kerst- en nieuwjaarswensen door The Cats, besloten we er een erg dik nummer van te maken en hier en daar een paar zgn. 'steunkleuren' aan te brengen. We waren met ingang van het grotere formaat al overgegaan naar een andere (goedkopere) drukkerij in Haarlem, maar die samenwerking beviel ons helemaal niet. Het blad was erg slecht gedrukt en juist op het moment dat we die drukkerij vaarwel wilden zeggen kwam daar een jonge, enthousiaste graficus, die de drukkerij in Haarlem overnam en zich ging vestigen in Nieuw-Vennep. Dat was Pierre van den Broek. Hij bleek een geweldige aanwinst voor de fanclub te zijn, al werkte hij alleen maar samen met Hans. Samen maken ze nu iedere twee maanden C(l)atspraat, waarbij Pierre grotendeels voor de lay-out zorgdraagt. Nadat hij een paar jaar de drukkerij in Nieuw-Vennep had 'gerund' trad hij in dienst bij Citroën Nederland bv te Amsterdam, waar hij tot op heden in de huisdrukkerij werkzaam is als reproductiefotograaf en werktkenaar. Daar verzorgt hij een groot deel van de voorbereiding van ons blad. Het drukken geschiedt nu bij een drukkerij in Leiden.

EN NU?

Zo zijn we genaderd tot de dag van vandaag. Hoe staan we er nu voor? Eerlijk gezegd, een beetje onzeker. Omdat The Cats niet meer optreden, hebben wij automatisch ook geen fanavonden meer. Dat waren avonden waar we onze grootste bedragen van overhielden, om de fanclub te kunnen laten draaien. The Cats zijn nu zo bekend geworden dat een paar leden van de groep de fanclub eigenlijk een beetje overbodig zijn gaan vinden. Erg jammer, dat ze er zo over zijn gaan denken, maar ook wel een klein beetje verklaarbaar. Zelf willen we graag doorgaan, totdat The Cats er helemaal mee stoppen. Daarom zoeken we nu naar mogelijkheden om toch aan geld te komen. Dat hebben we gedeeltelijk kunnen doen door het verzamelen van een aantal advertenties, voor dit jubileum-nummer. De oplage van dit blad is echter helaas te klein voor vaste advertenties. Als we honderdduizend leden zouden hebben (alle platenkopers van The Cats en niet alleen de echte, fanatieke fans, die lid zijn van de fanclub!) zouden adverteerders graag willen adverteren in dit blad. We hebben het geluk dat we nauwe relaties hebben aangeknoopt met het succesvolle blad Story, maar wat dat op langere termijn gaat opleveren is nu nog niet te zeggen.

NIET ZONDER ZORGEN

Iedereen kan er van overtuigd zijn, dat we alles zullen proberen om de fanclub te laten voortbestaan. Jullie kunnen daar zelf aan meewerken door leden te werven. Met méér leden is ook de kans kleiner dat het fanblad duurder moet worden. De kosten lopen schrikbarend op, mede door de enorme verhogingen van de papierprijzen. Wat dat betreft zitten we gewoon in een visieuze cirkel.

Nogmaals, de toekomst voor The Cats Clan is niet helemaal zonder zorgen. Gezamenlijk zullen we er voor proberen te zorgen dat we door kunnen gaan, zolang als The Cats zullen bestaan. Daarbij moeten we zo

PIERRE VAN DEN BROEK

economisch mogelijk werken. Dat kan o.a. als iedereen een postzegel voor antwoord in zijn brief bijsluit als hij beslist antwoord wil hebben. Wij zullen zelf ook zo economisch mogelijk werken om zoveel mogelijk geld uit te sparen. We hopen dat jullie daar begrip voor zullen hebben. Dergelijke maatregelen zijn nu eenmaal nodig om de fanclub zo lang mogelijk te kunnen laten bestaan. Wij hopen er volgend jaar nog te zijn om dan ons tienjarig bestaan te kunnen vieren!

ERIC J. IZAKS

VOOR JOU EEN VRAAG...

Daniël Kiekens in Steenhuffel (België) vroeg ons wie de volgende nummers zingt: 'Time machine', 'Lea', 'One way wind' en 'Let's dance'. Erg makkelijk, Daniël, Piet Veerman zingt ze allemaal!

Theo van Oudheusden in Tilburg heeft gehoord dat de Amerikaanse LP van The Cats niet in Nederland zou worden uitgebracht. Dat was aanvankelijk ook niet de bedoeling. Bij Bovema is men echter gauw van gedachten veranderd: de LP is sinds april in Nederland te koop. Terecht, want de single 'Be my day' stond in twee weken op de eerste plaats, dus de Amerikaanse sound van The Cats blijkt in ons lage landje wel degelijk aan te slaan!

G. Sibon in Nieuw-Schoonebeek schreef ons om de teksten van Catssongs. Hiervoor moet je je wenden tot Anagon Music, Tulpenkade 1 in Haarlem. Wij publiceren de teksten van een Catsplaat als die nieuw uitkomt. We kunnen niet iedere keer teksten gaan herhalen, daar hebben we in dit blad de ruimte niet voor.

Axel Mulder in Scherpenzeel vroeg ons om de adressen en telefoonnummers van The Cats. Helaas, Axel, daar beginnen we niet aan. Als je The Cats wilt schrijven dan kan dat altijd via ons. Wij zorgen er wel voor dat The Cats hun post krijgen.

Knalfuif met The Cats

VOLENDAMMERS GAVEN SHOW IN HET WALDHOTEL

Het had niet beter gekund. Met de overwinning tegen Oost-Duitsland in hun zak hadden de spelers van Oranje zondagavond 30 juni reikhalzend naar het treffen met de door het Algemeen Dagblad aangeboden show van The Cats uitgezien. Wie deze "avondwedstrijd" heeft gewonnen valt moeilijk te zeggen. Als meesters in de muziek hadden The Cats het beste van het spel, maar Oranje maakte er een daverend feest van.

Om plezier en ontspanning te brengen in het trainingskamp van het Nederlands elftal in Hilstrup bood het Algemeen Dagblad de Nederlandse voetballers die zondagavond een feest aan. Kort na de wedstrijd tegen de DDR maakten de befaamde artiesten er met de Oranjemannen een gezellige boel van. Op verzoek van de spelers heeft het AD de wereldvermaarde popgroep, die niet meer in het openbaar optreedt, geëngageerd. Voor deze ene keer echter, omdat The Cats nauwe banden met vele topvoetballers hebben en omdat Oranje nu boven alles uit gaat, besloten ze om toch een show in Hilstrup te geven. 's Zondags reisden The Cats met AD-redakteur Ruud Kuyper naar Duitsland.

"WE WERDEN EVEN STIL VAN JULLIE VERZOEK"

Zeer uitgelaten, zeker voor hun doen, trapt de zes leden van The Cats vrijdagmiddag 28 juni in de achtertuin van basgitarist Arnold Mühren tegen een versleten voetbal. Een paar minuten voor dit spontane partijtje, waarbij vooral Cees Veerman zich onderscheidde door zijn tactisch inzicht, was het kontrakt getekend waarin The Cats zich verplichtten om zondagavond in Hilstrup in het Waldhotel tweemaal drie kwartier op te treden voor de Oranjeploeg. Arnold Mühren, Cees Veerman, Jaap Schilder, Piet Keizer en Theo Klouwer reisden naar het zwaarbevoorde voetbalfort op uitnodiging van het Algemeen Dagblad, dat de Cats-show exclusief aan Rinus Michels en zijn spelers aanbood. Het kadoo van de krant was bedoeld als dank voor het

voor Nederlands elftal

prachtige spel van de Nederlandse ploeg tijdens de Wereldkampioenschappen en als steuntje in de rug voor de komende wedstrijden.

Twee namen vielen onmiddellijk, toen aan een delegatie uit de Oranje-ploeg werd gevraagd wie ze graag naar Hilstrup zagen komen voor een avond stevig amusement tussen het trainen en het kaarten door: Herman van Veen en The Cats.

VRIENDEN

"We houden namelijk niet zo van goochelaars, buiksprekers, operette-zangeressen en blaaskapellen", zei Johan Neeskens nog. "Doe ons een lol en breng Herman van Veen of The Cats, of allebei, want dat willen we". En Piet Keizer (niet van de Cats maar van het Nederlands elftal) voegde daaraan toe: "Wij zijn vrienden van hen, zeg dat er maar bij".

JAMMER

Herman van Veen kreeg een brok in zijn keel toen hij van het plan van het Algemeen Dagblad en het verzoek van de voetballers hoorde. Hij begon een verbeten jacht op mogelijke begeleiders, maar iedereen bleek met vakantie, zodat Herman met oprechte spijt moest afzeggen. Maar inmiddels hadden The Cats "ja" gezegd, ondanks het feit dat zij sinds half mei niet meer optreden.

EVEN STIL

"Natuurlijk doen we dit", zei Arnold Mühren, neef van het Ajax-duo Arnold en Gerrie Mühren. "Toen we jullie verzoek kregen, werden we eerst allemaal even stil en toen ineens erg trots. Ze vragen ons toch maar, zeiden we tegen elkaar. In precies tien minuten beslissen we toen: dit doen we. Het is ontzettend mooi om op zo'n manier iets terug te kunnen doen. Alleen moeten de mensen nu niet denken, dat we van nu af aan weer overal gaan optreden, want dat doen we beslist niet meer. We willen geen Heintje Davids worden".

BANDEN

Arnold Mühren zelf kent, behalve zijn neven andere Ajax-spelers als Johan Neeskens en de helaas niet in Hilstrup aanwezige Barry Hulshof. Andere Cats-leden zijn bevriend met Piet Keizer, Arie Haan en Wim Suurbier. "We hebben eigenlijk al heel lang een band met allerlei voetballers. Maar die is wel erg verstevigd toen Gerrie en Arnold Mühren allebei gingen trouwen. Er waren heel wat voetballers op die huwelijksfeesten aanwezig. Ruud Krol en Johan Neeskens zijn later nog een keer op één van onze recepties geweest, toen we een gouden plaat ontvingen".

VERPLICHT

Theo Klouwer: "Maar denk nou niet dat we allemaal fanatieke voetballiefhebbers zijn. Alleen ben je langzamerhand wel

Volendams bloed kruipt waar het niet gaan kan

Zondagmiddag kwart over vier Waldhotel Hilstrup, waar de rood-wit-blauwe vlag via een dwarslat en een touw haaks aan de mast hangt, zodat hij meer weg heeft van de Franse dan van de Nederlandse driekleur.

Wie op dit moment met ondeugende bedoelingen vanuit de motregen deze luxe Oranje-kazerne zou willen betreden, maakt een redelijke kans van slagen. In het cafe-restaurant consumeren horden welgestelde oudere dames thee met gebak en bonbons. Vriendelijke maar strenge bewakers converseren in de hal op gedempte toon over het verloop van de wedstrijd Nederland-Oost Duitsland, die ze op een groot kleurenscherm volgen.

Rondom hen zitten, onderuit gezakt in deftige beige ribfluwelen banken, de zes leden van de internationaal (en zeker in West-Duitsland) vermaarde popgroep The Cats met hun echtgenotes en technische assistenten.

Van tijd tot tijd luchten ze hun keurig afgepaste emoties, zoals bijvoorbeeld wanneer Johan Neeskens — een van de gangmakers van het plan om The Cats via het Algemeen Dagblad naar Hilstrup te krijgen — 1-0 scoort. Direct daarna is de sfeer in het broerig-warme vertrek weer even bedaard als daarvoor.

Slagwerker Theo Klouwer, die deze dag 27 jaar is geworden, blijkt 38 pond verse paling uit Volendam te hebben meegebracht. Ze liggen, keurig verpakt in pakjes van een pond, achterin zijn auto. "Ik heb er zelfs een bij van enige centimeters dik", glundert Theo. "Sinds we niet meer avond-aan-avond bezet zijn, heb ik veel meer tijd voor de palinghandel".

"Twee keer per week reis ik met een vracht naar België. Let maar op: straks laat ik door Piet Keizer aan de andere spelers rondsmoezen, dat er achterin m'n auto een zoiet paling ligt te dampen en dan ben ik ze zo kwijt. Ze zijn vers van de hang, zoals ze dat bij ons noemen. Ach man, het Volendamse bloed kruipt waar het niet gaan kan".

Theo Klouwer was na afloop van het feest zijn paling kwijt. Alle 38 pond...

Een kwartier na de rust komen zelfs The Cats los. Rensenbrink scoort in het gezelschap veert als één man uit de kussens. Piet Keizer, naamgenoot van de Oranje-reserve, haalt een rood-wit-blauw vlaggetje uit z'n hemd en begint als een gek naar het televisiebeeld te zwaaien. De rest juicht, stampet en roept, dat het geluk is teruggekeerd.

Even later zit dit zoveelste karwei voor Oranje erop. Hun Volendamse vrienden gaan beneden in de van veel hout en steen voorziene bar hun instrumenten en installaties uitproberen, wat eten en zich verkleden. Alleen zanger Ceas Veerman blijft nog even naar de wedstrijd Polen-Joegoslavië kijken, die hij, op nog geen twee meter van het toestel van vakkundig commentaar voorziet. "Ja, ik heb geen Herman Kuiphof nodig", zegt hij. Zo te zien meent hij het nog ook.

's Avonds om half tien, als de fris gewassen spelers met aanhang en officials in de bar zijn neergestreken, zijn de rollen omgekeerd: nu gaan The Cats aan het werk en fungeren de voetballers als toeschouwers.

verplicht om een beetje van voetbal te gaan houden als je die fantastische resultaten van de Nederlanders ziet. Zoiets laat toch niemand koud, dacht ik. Persoonlijk sla ik geen wedstrijd over, want het scheelt toch wel even of je Jan Rap en zijn maat aan het werk ziet of dit stelletje artiesten".

ARTIESTEN

Jaap Schilder maakt een vergelijking tussen de artistieke prestaties van een voetbal-elftal en die van een popgroep als The Cats. "Op vele punten zijn het ook artiesten, net als wij", zegt hij ernstig. "Bovendien zitten zij en wij in een leeftijd waarop je een belangrijk aantal grijpstuivers kunt verdienen. Zij kunnen evenmin tot hun 65ste doorgaan met voetballen als wij op onze gitaren kunnen doorrammelen. We moeten het allemaal nu waarmaken. Toch is er ook een verschil, althans volgens de voetballers. Want zij zeggen: 'Jullie winnen altijd, bij ons is dat lang niet zeker'".

DE BESTE

Op de vraag wie ze de beste voetballer van het toernooi vinden, antwoorden ze alle zes: "Johan Cruyff". "Dat staat buiten kijf", vult Cees Veerman aan, die zich ontpopt als een voetbaltheoreticus. "Alleen wil ik nog zeggen, dat Suurbier voor mij na Cruyff de grootste openbaring is. Maar ach, wat klets ik, dat hele zootje zit als een huis".

MET VROUWEN

's Zondagsmorgens vroeg al reden The Cats met hun echtgenotes, drie roadmanagers en het hele instrumentarium naar Hiltrup. Ze wilden in het Waldhotel zijn voordat de wedstrijd tegen Oost-Duitsland begon, televisie kijken, wat eten en zich rustig voorbereiden op hun show. Alleen manager Jan Buys ontbrak helaas. Hij wist van het hele geval van zijn groep niets af, omdat hij een toernooi van de Dizzy Men's Band door Turkije begeleidde. "Als hij wist dat The Cats naar die wereldkampioenschappen gingen, stapte hij in het eerste het beste vliegtuig naar Nederland", zei zijn vrouw Aal...

Uitgelaten vierde het Nederlands elftal die avond in het Waldhotel het feest met The Cats. Na de overwinning op de DDR was dit het klapstuk. The Cats vielen de spelers bij terugkeer in het trainingskamp om de hals. In de bar van het Waldhotel was het na de maaltijd van Michels en de spelers een dolle boel geworden. Cruyff nam achter de drums plaats en ook andere spelers musiceerden met The Cats mee. Cruyff: "We vinden het fantastisch dat het Algemeen Dagblad The Cats voor ons heeft willen laten komen".

IN ORANJE-SHIRT

Dit hele miniatuur-Holland Festival ging op de meest ideale manier van start. Spelers als Arie Haan, Johan Neeskens, Wim Jansen en Ruud Geels dromden rondom de in heuse Oranje-shirts gestoken Cats samen. Instrumenten werden geprobeerd, microfoons op hun sterkte beproefd en er werd vooral herhaaldelijk hevig gelachen. Toen The Cats tenslotte met "One way wind" begonnen barstte er een gejuich los. Iedere keer als het refrein van deze Catshit kwam, galmden Neeskens, Haan, Jansen en Eddy Treytel keihard mee. Ze beseften, evenals

HALLO CATS

Allereerst van harte gefeliciteerd met jullie 10-jarig jubileum. Geweldig hoor, 10 jaar Cats. Nou werkelijk zeg, dat is wel een prestatie om het zo lang met elkaar uit te houden.

Vele popgroepen liggen binnen de tien jaar al lang uit elkaar, maar zo hebben jullie het gelukkig niet gedaan.

Echt waar Cats, ik vind jullie muziek en zang ontzettend fijn om naar te luisteren.

Ik ben al een paar keer naar een life-optreden van jullie geweest, maar iedere keer als het dan weer voorbij was zei ik tegen een vriendin van mij, wat hebben we weer een goeie avond gehad, he! 'k Heb ook wel veel platen van jullie, die ik ook veel draai, elke avond komt er wel een plaat van jullie op de pick-up, en dan geniet ik er van hoor. Ik zit nu te schrijven onder leiding van "You don't know me", goed he, ja ja.

Ik ben nu 8 maanden in Zwitserland, maar voordat ik naar hier ging, heb ik tegen mezelf gezegd; ik weet niet wat ik allemaal mee kan nemen, maar The Cats gaan in ieder geval mee.

Nog 4 maanden en dan kom ik weer voorgoed naar Holland toe.

Zwitserland is een fantastisch land, maar niet om er altijd te wonen hoor, het is erg ongezellig, de mensen zijn niet gastvrij.

Met Pasen ben ik een week in Bolsward geweest en zaterdag voor de Pasen ben ik naar een optreden van jullie geweest in Irnsum.

Gelukkig ben ik er naar toe geweest, want ik hoorde dat jullie er mee op houden, want ik natuurlijk heel erg jammer vind, maar jullie zullen er wel een reden voor hebben. Maar echt waar, Cats, ik vind het ontzettend jammer! Geen Cats meer, hoe moet dat verder?

Maar in ieder geval wens ik jullie vanuit Zwitserland het allerbeste toe en heel veel succes in de toekomst.

Ik was blij dat ik Cees weer op de buhne zag, want die heb ik wel een jaar gemist hoor. Maar gelukkig, Cees jongen, je bent er weer! Ook m'n complimenten voor Piet Keizer, die het ook formidabel doet! Cats ik stop er mee, ik wens jullie nogmaals, Piet, Cees, Arnold Jaap, Theo en Piet, heel veel sterkte toe en succes in de toekomst. De hartelijke groeten van jullie liefhebbende Catsfan,

Greetje Tijmes, Holstein (Zwitserland).

PS.: Ook de hartelijke groeten aan Neel, Henny, Aal, Wilma en Gina.

de andere spelers, onder wie de ook nu nog immer waakzame Johan Cruyff, dat dit in de eerste plaats de avond was waarom zij zelf hadden gevraagd.

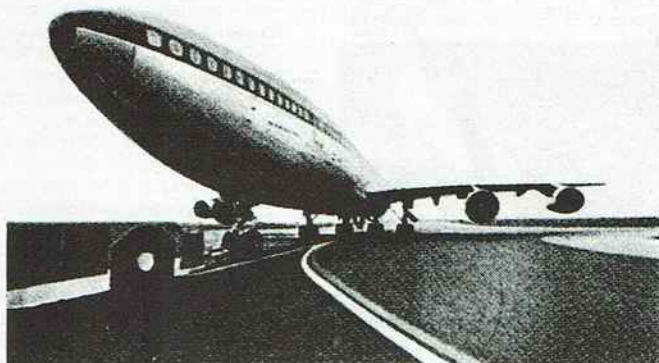
Hoteldirecteur Krautkrämer droeg glazen champagne aan. "Want", zo sprak hij lichtelijk opgewonden, "dit is ook mijn avond. En wat mij betreft is deze avond onvergetelijk". Wim Jansen reageerde: "We hebben erg lang zonder zoiets gezeten, vandaar ons enthousiasme".

Johnny Rep, terwijl Ruud Geels en Pleun Strik zich met twee Catsvrouwen voorzichtig op de dansvloer waagden: "Ik vind dit een fantastische afwisseling tussen alle wedstrijden die hopelijk nog voor ons liggen".

OP DE DANSVLOER

Trainer Rinus Michels liep vergenoegd in wit overhemd met open boordje rond, maar liet zich niet uit over de muziek. Dr. Fransiscus Fahrdronec zat, in blauw sporthemdje, tevreden aan een tafel naast de bar, in gezelschap van o.a. Cor van der Hart, die af en toe, en iedere keer volkomen onverwacht met een luide schreeuw zijn glas champagne omhoog hield.

JUST A FLIGHT

The Cats hebben hun medewerking verleend aan een half uur durende film over de luchtvaart. Deze 'Just a flight' (zomaar een vlucht) wil met zijn iet-wat geringschattende titel duidelijk maken dat voor een gewone vlucht uit de dienstregeling niettemin talloze, ingewikkelde en gevarieerde werkzaamheden verricht moeten worden, voordat het vliegtuig aan zijn eigenlijke reis kan beginnen.

In 'Just a flight' spelen The Cats (zonder Cees Veerman maar mét Piet Keizer) enkele nummers die we al kennen van hun LP's. Zo hoor je 'I'm going home' en een nummer getiteld 'Jumbo', wat ten gehore gebracht wordt als de kleurenfilm begint.

De rol van The Cats in 'Just a flight' is die van een aantal passagiers die een reis naar New York maken. Je ziet de Buick van The Cats arriveren bij de vertrekhal, waarna The Cats 'ingecheckt' worden. Daarnaast zie je het vertrek van de bus met de installatie uit Volendam; Jan Schilder en Henk Mühren zijn 'm aan het inladen.

De film heeft inmiddels van 2 aug. t/m 7 sept. ieder uur gedraaid op de 4e etage van de Amsterdamse Bijenkorf. Vanaf 7 september is hij te zien in de Haagsche Bijenkorf terwijl voorts nog vertoning in Eindhoven op het programma staat.

De film is in eerste instantie bedoeld voor scholen, maar toen de rolprent klaar was vonden de KLM-ers 'm zó leuk, dat ze naar mogelijkheden hebben gezocht om hem aan meerdere mensen te laten zien.

Daar dit najaar tevens het feit herdacht wordt dat de KLM precies vijftig jaar geleden met een Fokker de eerste vlucht naar het toenmalige Nederlands-Indië maakte, is er ook een tien minuten durende reportage van deze historische gebeurtenis te zien.

The Cats checken in. Naast deze scene zul je ook de Cats tijdens opnames in de Intertone-studio aan het werk zien; Theo Klouwer zit dan verschrikkelijk hard te lachen achter zijn drumstel.

VOOR JOU EEN VRAAG...

* Een fan uit Purmerend, wiens naam we in de brief niet konden ontcijferen, vroeg om een aantal songteksten. We publiceren die regelmatig en wel wanneer The Cats een nieuwe plaat hebben opgenomen. Helaas kunnen we ze niet iedere keer opnieuw plaatsen, dat zou veel te veel ruimte in C(l)atspraak in beslag nemen! Als je dus nog teksten zoekt, probeer er dan via een advertentie in dit blad aan te komen. Die advertenties zijn voor leden altijd gratis en worden geplaatst indien de ruimte dat toelaat.

* Annemarie Scholtes in Hengelo stuurde een groot aantal vragen. We zullen ons best doen om die te beantwoorden, daar gaat-ie: Als we het allemaal goed geteld hebben, dan hebben The Cats elf gouden platen, vijf LP's en zes singles. Piet Keizer heeft nou niet direct een bijnaam maar in Catskringen wordt ie weleens 'Dubbel' genoemd om hem niet te verwarren met Piet Veerman. Het ledenaantal van de fanclub schommelt nog al eens heen en weer. Momenteel staan er ongeveer 1500 fans 'in de boeken'. De pianist in het nummer 'The end of the show' is Jaap Dekker, dezelfde Jaap Dekker die als boogie-bougie pianist grote bekendheid geniet. 'Why' wordt gezonden door Arnold Mühren en Piet Veerman. Je laatste vraag wat betreft een foto van Eric Izaks en Hans van der Wereld, je zult wel gezien hebben dat er elders over hen in deze C(l)atspraak geschreven wordt.

* Wim Slaghuys uit Oosterhout is het helemaal niet eens met de Amerikaanse LP van The Cats. Hij vindt dat de Amerikaanse producer al die Catsnummers 'verpest' heeft. Ja, Wim, dat is jouw smaak, maar gezien de enorme verkoopcijfers van 'Love in your eyes' denken heel veel mensen er toch anders over! Of The Cats voortaan altijd hun platen in Californië gaan opnemen is nog helemaal niet zeker. Het is best mogelijk, maar het kan evengoed zijn dat hun volgende platen weer gemaakt worden in de Intertone-studio in Heemstede. We moeten dat gewoon maar even afwachten.

GEBOREN:

Tanja, dochter van D. Gjaltema en A. Luinstra te Peins, 1 mei; Erika dochter van Eddy van Dompelaar en Sapke Fledderman te Barsingerhoorn, 7 mei.

VERLOOFD:

Jan Kuipers uit Hempens en Tjitske Peenstra uit Britswerd, 25 mei; Netty Duran en Hans Dijkers uit Rotterdam, 2 juni.

GETROUWD:

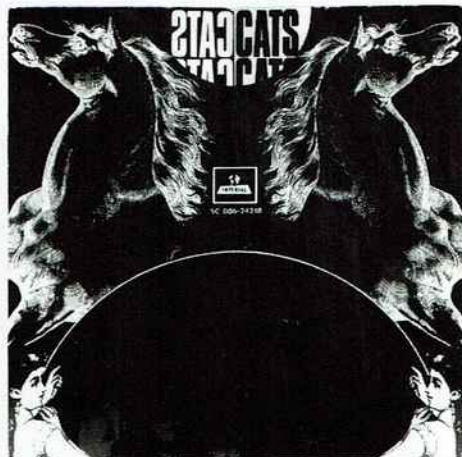
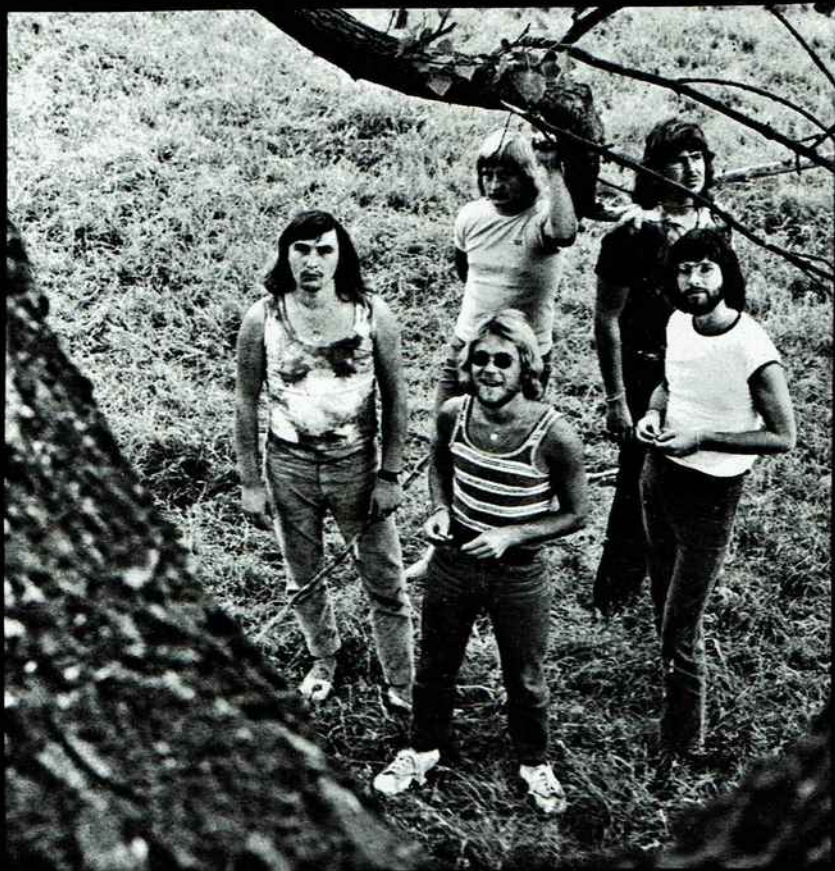
John de Vries en Joke Schaeffer uit Overschie, 22 mei; Willem Arends en Giny de Jonge uit Nw-Doredrecht, 5 juli; Piet van Diepen en Tinie Kool uit Hoogwoud, 5 juli.

Catsstory

DEEL VIII

"MAGICAL MYSTERY MORNING", GOUDEN PLATEN EN EEN BOETEBAL IN VOLENDAM.

Terug in Holland was het onderhand hoog tijd voor een nieuwe single. Dat werd er een met een geheel andere sound dan tot nu toe voor The Cats gebruikelijk. De belangrijkste reden voor een wat ander geluid was dat The Cats na al die hits op de gevoelige toer nu wel eens wat anders wilden proberen. Het nieuwe geluid hield het midden tussen Blue Mink en Crosby, Stills, Nash & Young. Titel van deze eerste Catssingle-nieuwe stijl was "Magical mystery morning", evenals de vorige hits weer een kompositie van Arnold Mühren. Een nummer een hit werd het deze keer niet; een vierde plaats op de Veronica-Top-40 was de hoogste notering. B-kant van deze single was het door Cees Veerman geschreven "I walk through the fields", een prachtige melodie met een prima tekst. Deze twee nummers, "Magical mystery morning" en "I walk through the fields", brachten The Cats ten gehore in een TV-show, die op 19 juni 1970 vanuit de Belgische badplaats Knokke werd uitgezonden. In dit programma kregen de Volendamers uit handen van presentator Jan Theys hun tweede gouden LP, ditmaal voor 75.000 (!) verkochte exemplaren van "Colour us gold". Een uniek feit in de wereld van de Nederlandse platenbusiness!

Omstreeks deze tijd begonnen na de Nederlandse, Belgische en Surinaamse ook de Duitse tieners The Cats steeds meer te waarderen. Vrijwel elke Cats-single werd bij onze oosterburen uitgebracht, maar hits werden het niet. Wel werden er van iedere plaat méér verkocht dan van de voorgaande. Deze tendens was trouwens ook te danken aan TV-optredens van The Cats in Duitsland. Van "Why" werden in Duitsland ongeveer drieduizend stuks verkocht, van "Scarlet ribbons" tienduizend en van "Marian" al achttien-duizend. De platen van The Cats werden (en worden!) in Duitsland uitgebracht op het Columbia-label door platenmaatschappij Electrola in Keulen. Op Columbia verscheen al heel gauw een verzamel-LP onder de titel "The Cats' Best", eenzelfde soort plaat als in ons land "Cats Portrait", maar dan met enkele andere nummers en een andere hoes. The Cats hebben al meer dan eens opgetreden in het Duitse popprogramma "Musik für junge Leute", wat door het tweede Deutsche Fern Sehen in Berlijn wordt opgenomen. Toch bleven Bovema en The Cats streven naar een hit in Duitsland en ééns zouden daar resultaten geboekt worden, maar dat zou nog een paar jaar duren.

Naar buiten toe ging het The Cats goed, maar intern rommelde het. Er waren onderling wat moeilijkheden, die ontstonden toen The Cats terugkeerden uit de West. Piet Veerman wilde het einde van The Cats. Kort na hun terugkeer van de zo succesvolle toernee was de sfeer weg, het ging niet meer. Het resultaat was dat The Cats vier weken uit elkaar lagen. "Helemaal gek waren ze!" zegt Jan Buys nu. The Cats waren elkaar spuugzat, zei Cees Veerman in een interview. "Op een gegeven moment trek je zóveel met elkaar op, dat je je gaat ergeren, dan komt er een uitbarsting!" Na een paar weken zijn The Cats weer rond de tafel gaan zitten. Ze besloten weer bij elkaar te komen en weer als The Cats aan het werk te gaan, alsof er niets gebeurd was. Er werd ook besloten om in ieder geval weer een jaar door te gaan.

Zo naderde het einde van 1970, maar voor het jaar ten einde was zou er nog heel wat gebeuren en zou het de groep aan publiciteit lang niet ontbreken. Zoals we al zagen was de single "Magical mystery morning" niet hele-

Zomaar een plaatje van The Cats, gemaakt in 1970 op Schiphol bij een Caravelle van Transavia Holland.

maal wat The Cats er van verwacht hadden. De Volendamers besloten om het maar weer op de oude toer te gooien en Piet Veerman schreef "Where have I been wrong". Meteen zaten de vijf populaire jongens weer goed in het zadel want in twee weken tijd stond het nummer bovenaan de hitparade, waar ie twee weken rotsvast stand hield!

In één keer kregen The Cats maar liefst drie gouden platen, één voor de LP "Colour us gold" en twee voor de singles "Marian" en "Why". Platenmaatschappij Bovema/EMI had kosten noch moeite gespaard om die gouden platen uit te reiken op een wijze die alle persmedia zou halen, namelijk door middel van een vliegreisje naar Londen waar Cliff Richard de gouden platen aan Arnold, Jaap, Theo, Cees en Piet overhandigde. Zo reisden The Cats en hun manager, de groepen Left Side, Brainbox, Unit Gloria, Tante Leen & Johnny Jordaan en Dimitri van Toren in het gezelschap van een aantal persvertegenwoordigers op 12 oktober 1970 met een Caravelle van Transavia Holland

naar de Engelse hoofdstad. Na een klein uurtje vliegen landde het uit vijftien man tellende gezelschap — zorgvuldig geselecteerd door Bovema's perschef Karel Hille — op het vliegveld Gatwick, waar een echte Londense dubbeldeksbus gereed stond om de invasie van Hollandse artiesten naar het Mount Royal Hotel in Marble Arch te brengen. Daar zou 's middags om vier uur Cliff Richard aanwezig zijn om The Cats, Tante Leen & Johnny Jordaan en Harry de Groot te onderscheiden. The Cats kregen een stapel gouden platen, terwijl de overigen werden onderscheiden met de His Masters Voice ring. In zijn toespraak zei Cliff Richard dat hij het als een eer beschouwde om de gouden platen te mogen overhandigen, al kende hij The Cats en hun platen dan ook helemaal niet! Cliff reikte in totaal achttien gouden platen uit, alle Cats ieder drie plus drie voor manager Jan Buys. Nadat de populaire zanger was vertrokken bleef het Hollandse gezelschap nog geruime tijd bijeen, bij welke gelegenheid de Nederlandse artiesten ook werden voorgesteld aan enige Engelse persvertegenwoordigers. Een fotograaf en een TV-ploeg namen The Cats mee naar Oxford Street, waar foto's en een filmpje werden gemaakt, dat de andere avond door de AVRO werd uitgezonden. Om half negen 's avonds stond de bus weer voor om alle reizigers naar Gatwick Airport te brengen. Op het vliegveld had Jan Buys aanvankelijk wat moeilijkheden met het inklaren van de reusachtige doos met goud, maar alles ging gesmeerd en de platen mochten naar Holland worden overgevlogen. Eén van de laatsten die aan boord van het vliegtuig kwamen — nadat al een paar maal de passagiers voor de vlucht waren opgeroepen — was Theo Klouwer die met enkele anderen in het restaurant van Gatwick Airport aan de biefstuk waren gegaan... Na een voorspoedige vlucht landde het vliegtuig tegen half elf op Schiphol. Een en

ander betekende een gouden plaat uitreiking die The Cats nog lang zal heugen!

In Amerika ondernam Tamla Motown ondertussen verwoede pogingen om "Marian" — uitgebracht op het label Rare Earth — in de Amerikaanse Top-100 te krijgen. Tamla Motown bracht in totaal vijf singles op de Amerikaanse platenmarkt. Vier daarvan waren bijna hits. Met "Marian" ging het allemaal wat moeilijker, maar desondanks deed men er alles aan om de plaat van de grond te krijgen. Tamla Motown was er van overtuigd dat "Marian" het moest gaan doen. Het lukte (weer) niet!

The Cats traden allang niet meer alleen in Nederland op, ook in België waren ze veelgevraagde en graaggeziene gasten geworden. Dat je als popgroep van alles kan overkomen hadden The Cats in Brussel al eens ondervonden. Ook op weg naar een optreden in Hasselt gebeurde iets. Even over de Nederlands-Belgische grens begaf de voorruit van Jan Buys' Mercedes het. Een garage in de buurt zorgde voor een nieuwe. 's Nachts bleven The Cats in België en ze sliepen een gat in de dag. Toen was het uit met de rust: ze werden in hun slaap gestoord door race-wagens. Vlak in de buurt bleken autoraces gehouden te worden. Ze zijn maar gaan kijken, want van slapen kwam toch niets meer...

Traditiegetrouw brengen The Cats elk jaar in november een nieuwe LP op de markt. In 1970 was dat "Take me with you".

Op 12 oktober 1970 kregen The Cats in Londen uit handen van Cliff Richard gouden platen voor hun LP "Colour us gold" en de singles "Marian" en "Why".

Een andere keer vlogen The Cats samen met Golden Earring en Earth and Fire naar Berlijn om opnamen te maken voor het TV-programma 4-3-2-1. Dat vlieg-reisje zullen vooral Theo Klouwer en Jan Buys niet licht vergeten, want die hebben het niet zo erg op vliegen. Ergens midden boven Duitsland kwam het KLM-toestel in een hevige onweersbui. De bliksemstralen waren niet van de lucht en het vliegtuig dook heen en weer door de grijze wolkenmassa. Theo en Jan dachten dat hun einde nabij was. Het viel allemaal mee en ze landden veilig in Berlijn, waar ze groen en geel uit de DC-9 stapten!

Op 22 september 1970 bezocht Miss Californie Amsterdam en omstreken. The Cats hadden dit meisje van Nederlandse afkomst al eens eerder ontmoet in Hollywood. Toen ze naar Volendam kwam moest ze natuurlijk met de Cats op de foto. Cees was er niet bij en werd voor de foto vervangen door zijn broer Jan (geheel rechts).

december 1970 hebben The Cats een kontrakt met EMI, de Engelse moedermaatschappij van Bovema. Dit betekent dat hun muziek sindsdien in achtentwintig landen wordt uitgebracht, een po-

Najaar 1970 verscheen er weer een nieuwe LP van The Cats: "Take me with you". Negen spiksplinternieuwe songs schreven The Cats voor hun nieuwe album. Niet allemaal even commercieel, maar wel knap werk. Er was lang uitgekeken naar "Take me with you", die volgens Bovema de verkoopcijfers van vorige Cats-LP's verre moest gaan overtreffen. Het eerste wat opviel aan "Take me with you" was het feit dat de groep – ondanks het minder goed lopen van de single "Magical mystery morning" – toch weer enigszins de op die single ingeslagen muzikale richting insloegen. Tweede opvallendheid was dat op één nummer na alle songs eigen werkstukken van The Cats waren. Eén der hoogtepunten van de plaat was het liedje "Take me with you" van Arnold. Met de begeleiding op de piano van arrangeur Wim Jongbloed was dit een nummer van grote klasse. Ook Bovema was diep onder de indruk van deze zoveelste Mühren-klapper. De Haarlemse platenfirma overwoog sterk om het als nieuwe Catssingle world-wide uit te brengen.

Tot nu toe kwam de muziek van The Cats in Nederland uit op het Imperial-label van Bovema/EMI, maar sinds 16

In december 1970 tekenden The Cats en Bovema-direkteur G.M. Oord een kontrakt waarin bepaald werd dat de platen van de Volendammers in het vervolg in maar liefst 38 landen zouden worden uitgebracht. Roel Kruize (direkteur van Bovema), manager Jan Buys en producer Klaas Leyen en enkele Volendamse schone kijken toe.

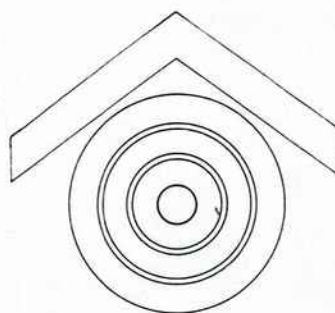

THE CATS WORD-WIDE

The Cats worden in de volgende landen vertegenwoordigd:

België	EMI, Brussel
Duitsland	Electrola, Keulen
Engeland	EMI, Londen
Ierland	EMI, Dublin
Zweden	EMI, Stockholm
Noorwegen	EMI, Oslo
Denemarken	EMI, Kopenhagen
Finland	EMI, Helsinki
Frankrijk	Disques AZ, Parijs
Spanje	Odeon, Barcelona
Portugal	Valentim de Carvalho, Lissabon
Italië	EMI, Milaan
Zwitserland	EMI, Zurich
Oostenrijk	EMI, Wenen
Turkije	EMI, Istanboel
Israël	CBS, Tel Aviv
Kenya	EMI, Nairobi
Zuid-Afrika	EMI, Johannesburg
Zuid-Oost Azie	EMI, Singapore
Hong Kong	EMI, Hong Kong
Japan	Toshiba, Tokyo
Australië	EMI, Sydney
New-Zeeland	HMV, Wellington
USA	Tamla Motown, Detroit
Mexico	Discos Capitol, Mexico City
Argentinië	EMI Fabrica Odeon, Buenos Aires
Brazilië	EMI Fabrica Odeon, Rio de Janeiro
Venezuela	Corporacion Los Ruices, Caracas

ging dus om in de wereldmarkt te "prikken". Ter gelegenheid van het tekenen van hun kontrakt met EMI ontvingen The Cats tijdens een diner in Hotel van Diepen in Volendam ieder een porseleinen grammofoon. Die her-

16 December 1970

Menu

Heldere Groentesoep

*Zeller
Schwarze
Katz*

*Lalande
Pomerol*

*2 Tongfilets in witte
wijnsaus Puree Worteltjes*

*Biefstuk van de Haas -
Béarnaisesaus, Diverse
soorten Aardappelen en
Groenten*

*Is met Vruchten en
slagroom*

*Likeur of
Cognac*

Koffie

De voetbalvereniging van Volendam kreeg in 1970 een stevige boete van de KNVB opgelegd. Jan Buys organiseerde met een aantal van zijn groepen een konsert waarvan de opbrengst bestemd was voor de voetbalvereniging, teneinde de boete te kunnen betalen.

innert hen nu nog dagelijks aan de eerste stappen op weg naar internationale roem. Dat de overeenkomst tussen The Cats en Bovema resultaten zou opleveren bleek niet lang daarna.

The Cats werden in Suriname tot de populairste groep uitgeroepen. De noteringen van Catsplaten in 1970 waren bij Radio Apintie "Marian" op de dertiende plaats van de Top-50; bij Radio SRS "Marian" op de zesde plaats van de Top-75. Bij Radio Apintie "I don't want to be hurt" op de achtste plaats van de Top-50. Ook op de Soul-Top-50 van Radio Apintie waren The Cats vertegenwoordigd: "I don't want to be hurt" op de derde plaats. Op deze Soul-parade verschijnen alleen de vijftien populairste soulplaten van het jaar en het betekende voor The Cats heel wat om met een soulplaat op deze lijst voor te komen! Op de Top-75 van Radio SRS stond "I don't want to be hurt" op de zestiende plaats. De LP "Cats Portrait" was in 1970 in Suriname de best-verkochte LP!

Aan het eind van het jaar draaide Volendam de platen van The Cats meer dan ooit, want de plaatselijke popgroep verleende haar medewerking aan een grootse popavond, gratis beschikbaar gesteld door het Boekingskantoor

Het Curacaose popblad "Whamm" gaf in 1970 een Pop-kalender voor de Nederlandse Antillen uit. Op het januari-blad stond deze leuke foto van The Cats, die zich voor deze gelegenheid lekker hadden ondergesmeerd met verf . . .

"Volendam". Reden van het "boete-bal"? Vijfduizend gulden boete moest de voetbalvereniging "Volendam" bij de KNVB op tafel leggen, omdat er tijdens een wedstrijd bierflesjes door de lucht gevlogen waren. De vijfduizend pegels kwamen aanvankelijk hard aan bij "Volendam". Maar al direkt zegden loyale supporters een aktie toe om voor "Volendam" de last te verlichten. Ook The Cats mengden zich in het koor, dat de clublieders zo roerend gezingt, met de clubleiding als vertederde toehoorders. Jan Buys had tevoren gezegd: "Als dat geld er niet komt gooi ik The Cats op de transfermarkt!" Hij heeft het niet behoeven te doen, want ruim zesduizend gulden was de winst van het zeer druk bezochte boete-konsert, waaraan naast The Cats ook werd medegewerkt door de Dizzy Men's Band, Unit Gloria, Left Side, Fools en Progress. Het gebeuren had plaats op vrijdagavond 18 december in de zalen Joseph en Pius X in Volendam. Door de geweldige opbrengst heeft de straf de sympathieke voetbalclub nauwelijks getroffen.

WORDT VERVOLGD

SOIS MA FEMME

Approche un peu je suis désorienté
Dans cette vie et je sors que tu peux m'aider
J'ai des choses graves, folles, dingues à confier
Au creux de ton oreille écoute viens plus près

Sois ma femme
Je serai ton homme
Allez sois ma femme
Mon amour en somme
Mignonne le temps nous talonne
Et pousse aux aveux
Questionne tu verras personne
N'a peur d'être heureux
Chante la la la Tu me résistes yeah! yeah! yeah!
Pourtant tu voudrais
Chante la la la L'amour n'existe yeah! yeah! yeah!
Que si on le fait

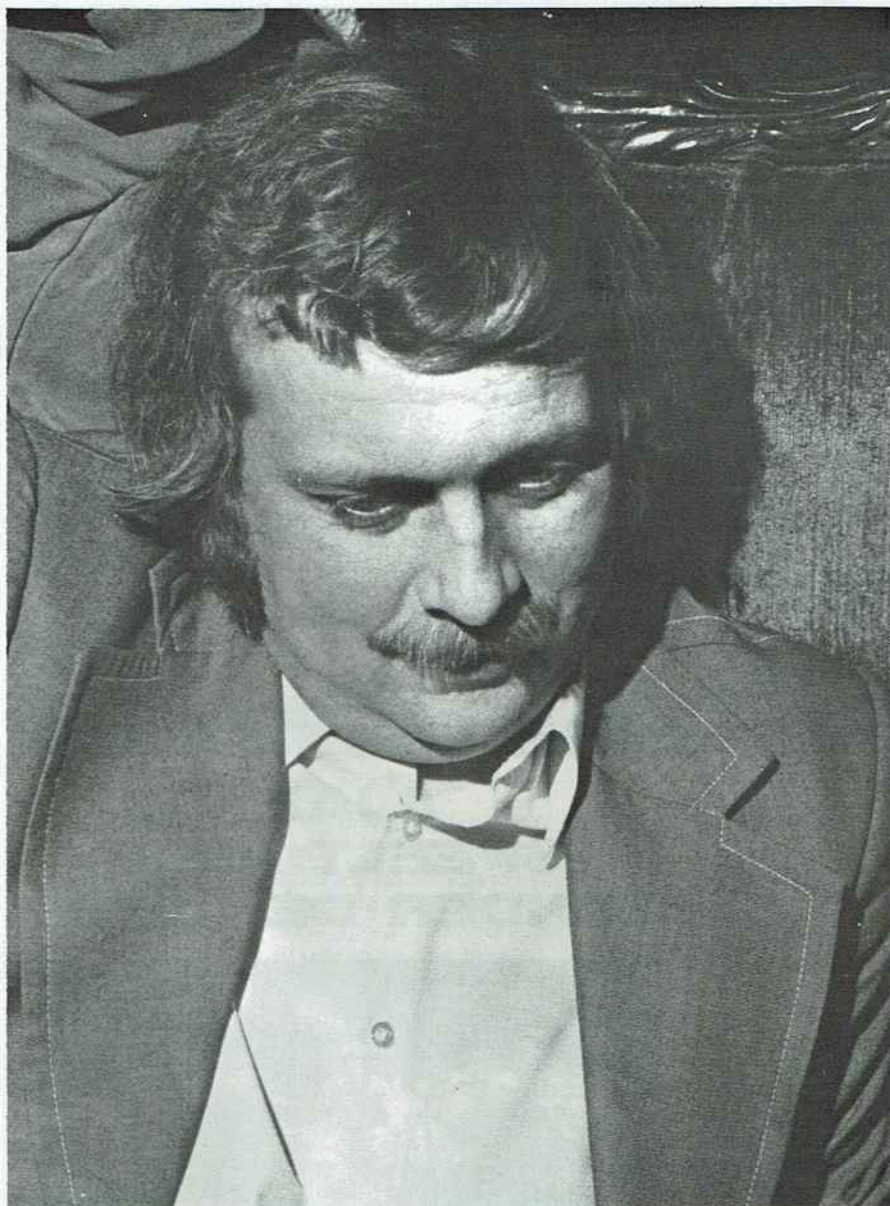
Sois ma femme
Je serai ton homme
Allez sois ma femme
Mon amour en somme
Mignonne le temps nous talonne
Et pousse aux aveux
Questionne tu verras personne
M'a peur d'être heureux
Chante la la la Tu me résistes yeah! yeah! yeah!
Pourtant tu voudrais
Chante la la la et je dis la la la la
Allez viens plus près
Chante la la la et je dis la la la la
Pourtant tu voudrais

Franse tekst van "Be my day" - THE CATS.

AJAX SPEELT NIET ZONDER DE CATS!

Ajax, de zo beroemde en gevreesde Amsterdamse voetbalploeg zijn hevige supporters van de Volendamse Cats. Hun voorliefde voor hun muziek gaat zover dat zij aan hun bazen bepaalde voorwaarden voorleggen. Als Ajax op een ander terrein moet gaan spelen, willen zij wel met een autobus rijden, maar dan moet die volledig geïnstalleerd zijn met een 8-track stereo installatie! De spelers zelf hebben steeds hun cassettes bij. Onderweg wordt er dan lustig gezongen, dat geeft hen moed en doet hen niet te hard aan de wedstrijd denken! Voor zij het terrein opgaan wordt dan nog eens speciaal «Vaya con Dios» gespeeld en gezongen! Daarna gaan zij met een rust gemoed het veld op! The Cats vinden dat natuurlijk een hele eer! Zij zijn dan natuurlijk ook hevige Ajax-supporters!

Tekst
TON VAN BEMMEL
Foto
TON VAN BEMMEL

10 jaar Klaas Leyen

"ER KUNNEN NOOIT MEERDERE KAPITEINS OP EEN SCHIP ZITTEN"

Voor Cats-producer Klaas Leyen (33) is het besluit van de groep om te stoppen met optredens geen bezwaar. "Het moest er eens van komen", meent hij. "We kunnen nu nog meer aandacht besteden aan plaatopnamen, televisie en andere grotere objecten. Vroeger was het een gekkenhuis met al die optredens kris-kras door het land."

We praten met hem in het Hotel Augusta in IJmuiden, vlak bij de haven. IJmuiden een plaats die Klaas voor wat de leefgemeenschap betreft vergelijkt met Volendam.

Naast het hotel is sinds anderhalf jaar Klaas' eigen studio gevestigd. "Drie jaar geleden ben ik al met de verbouwing begonnen. De akoestiek en de technische installatie is erg belangrijk. Dat duurt wel even voordat je dat helemaal in orde hebt. Ik maar er demootjes, kleine plaatproducties en reclamespotjes. Voor mezelf, maar ook vrij veel werk voor Bovema. De grotere objecten doe ik in de Intertone-studio in Heemstede".

— Zoals The Cats dus?

"Ja, maar ook artiesten als Mieke Telkamp, Imca Marina, Willy Schobben en Stef Meeder."

Klaas Leyen is een innemend mens. Hij houdt er niet van om op de voorgrond te treden. Hoewel hij in feite de man is geweest die The Cats hun geluid — door velen betiteld als de palingsound — gaf, laat hij de eer het liefst aan anderen over. Klaas Leyen is een jongen die werkt op de achtergrond.

INVERSTERING

Tien jaar Cats is ook tien jaar Klaas Leyen. Het is een stuk van zijn leven geworden. Klaas Leyen heeft The Cats ontdekt. Als hij het daarover heeft, spreekt hij van 'we'. Ze zijn naar voren gekomen uit een door Radio Veronica georganiseerde talentenjacht in Noord-Holland. We zaten er direct bovenop om ze onder kontract te krijgen. Het is een goede investering voor Bovema geweest. Alle platen — op één na, Vive l'amour — die Klaas met The Cats maakte, kwamen in de top-twintig, een aantal nummers haalden de hoogste notering. Het begon allemaal met 'What a crazy life', herinnert Klaas zich, en hij noemt een aantal Cats suksessen op.

De vrijgezel Klaas Leyen is met hart en ziel aan zijn bedrijf Bovema en zijn werk verknocht. Hij is er 14 jaar geleden begonnen en hij zal er voorlopig wel blijven. Al tijdens zijn studie voor radiotechnicus (bij het Ned. Radio Genootschap), waaraan hij na de Mulo begon, ging hij voor Bovema werken. Eerst als technicus. Hij kreeg te maken met producers als John Möring en Cor Stein. De dood van de laatste, die als freelancer voor Bovema werkte, bracht een verandering in zijn leven. Er moesten nieuwe producers aangetrokken worden. Klaas vroeg een kans. Hij

kreeg de job en zijn eerste ontdekking was raak. The Cats. Zijn technische kennis bleek voor hem van onschatbare waarde. De beste producers zijn mensen die ook alles van techniek afweten.

VAN NIETS IETS MAKEN

— Kan je een omschrijving geven van het vak producer?

"Een producer moet van niets iets maken. Dat iets houdt alles in. Het produkt moet goed zijn, mooi en commercieel!"

— Iets concreter graag?

"Je moet het juiste repertoire op tafel brengen voor de juiste artiest. Bij een groep als The Cats de solo-zanger uitzoeken. Een bepaald stuk ligt de één nu eenmaal beter dan de ander.

Cees Veerman kan bijvoorbeeld erg goed ritmisch zingen. Als we hem op vier verschillende sporen opnemen ziet hij kans om vier keer precies hetzelfde te zingen, zonder verschuiving in het ritme.

Piet Veerman kan het waarmaken om niet ritmisch te zingen. Verder moet je als producer de contacten leggen met de arrangeur, de studio-muzikanten bestellen, de studio bespreken, en alle andere voorbereidende werkzaamheden doen of regelen.

Op de dag dat je studio in gaat, de opnamedag dus, moet het er allemaal uitkomen. Inmiddels heeft de arrangeur — ik heb al die tijd gewerkt met Wim Jongbloed — arrangementen gemaakt, voor de groep, voor het orkest, de juiste toonaard uitgezocht enz."

LOVE IN YOUR EYES

Tien jaar Cats, tien jaar Klaas Leyen en dus ook tien jaar Wim Jongbloed. Tot voor de laatste LP — Love in your eyes — is hij mede soundbepaler geweest.

Die Amerikaanse plaat is een verhaal apart.

"Ik wist het al twee jaar", zegt K Klaas Leyen. Mijn directeur heeft toen al gezegd; als ik de kans krijg om in Amerika een plaat op te laten nemen met The Cats dan doe ik het direct."

Dit jaar is het er van gekomen. Onder leiding van de Amerikaanse producer en arrangeur Al Capps namen The Cats zes nieuwe nummers speciaal voor hen geschreven, en zes ouwetjes op zijn Amerikaans op. Klaas Leyen voelt zich allerminst gepasseerd.

"Die Amerikaanse produktie was gewoon nodig. Zo'n plaat wordt volgens een heel andere gedachte-

gang gemaakt. Helemaal afgestemd op de smaak van het Amerikaanse publiek. Die ken ik niet."

Klaas Leyen ging wel mee naar Californië en Al Capps maakte dankbaar gebruik van zijn ervaringen met The Cats. "Ik heb hem ideeën gegeven. Capps heeft mij dingen gevraagd en op die manier ben ik er toch nog bij betrokken geweest. Ik heb ook veel geleerd, daar in de Larrabee Sound studio in Hollywood. In Amerika wordt ontzettend snel gewerkt en erg goed."

Als verklaring hiervoor noemt Klaas de grote hoeveelheid talent die voorhanden is.

"Het land is veel groter en er zijn dus ook meer musici. Wat me daar ook bijzonder getroffen heeft, is dat iedereen op tijd in de studio is. Daar mankeert het hier in Holland nog al eens aan. Te laat komen is er daar niet bij. Als iemand dat een paar keer flikt, staan er zo tien anderen achter hem te trappelen van ongeduld om zijn werk over te nemen."

NIET GESLAAGD

— Hoe vind je zelf dat 'Love in your eyes' er uitgekomen is?

"De stukken die in Holland al eens opgenomen waren, vind ik op z'n Amerikaans minder geslaagd. Op 'If you'll be my woman' (een kompositie van Cees Veerman) na, schitterend wat ze daarvan hebben gemaakt."

— Wat vind je dan niet geslaagd?

"Stukken als 'One way wind' en 'Let's dance' bijvoorbeeld, vind ik op 'Love in your eyes' niet goed. De benadering en opbouw van 'Let's dance', zoals we die hier opgenomen

De benadering en opbouw van 'Let's dance', zoals we die hier opgenomen hebben, komt er bij de Amerikaanse opname helemaal niet uit. Ze beginnen direct al met het sterkste punt. De opbouw van de oorspronkelijke versie, naar een climax toegroeiend, die ontbreekt.

— Kon je daar niets aan doen?

"Ik heb geen inspraak gehad in de arrangementen. Al Capps heeft dit geheel naar Amerikaanse normen gedaan."

Het ligt in de bedoeling dat ook de volgende LP met Al Capps als producer-arrangeur gemaakt wordt.

— Komt Klaas Leyen nu voor wat The Cats betreft op een lager pitje te staan?

"Nee, zo moet je het niet zien. Ik blijf er bij betrokken. Al Capps komt nu naar Nederland en we gaan het hier allemaal opnemen. Waar-

10 JAAR CATS GE

Sure he's a cat - Without your love - Love of the common people - Lies -
Turn around and start again - In my room - Times were when - Why - Marian -
Shaving cream - Why, baby, why - Country woman - Vaya con dios - Where
have I been wrong - Irish - There has been a time - Take me with you - A
letter - Mandy my dear - Dance dance - Magical mystery morning - Mississippi -
Lonely walk - Time machine - Maribaja - Be my day - If you're gonna tangle (in a love triangle)

EMI 5C184.25121/2

Sure he's a cat - Without your love - Love of the common people - Lies - Turn around and start
again - In my room - Times were when - Why - Today - Marian - Shaving-cream - Why, baby,
why - Country woman - Vaya con dios - Where have I been wrong - Irish - There has been a
time - Take me with you - A letter - Mandy my dear - Dance dance - Magical mystery morning -
Mississippi - Lonely walk - Time machine - Maribaja - Be my day - If you're gonna tangle
(In a love triangle)

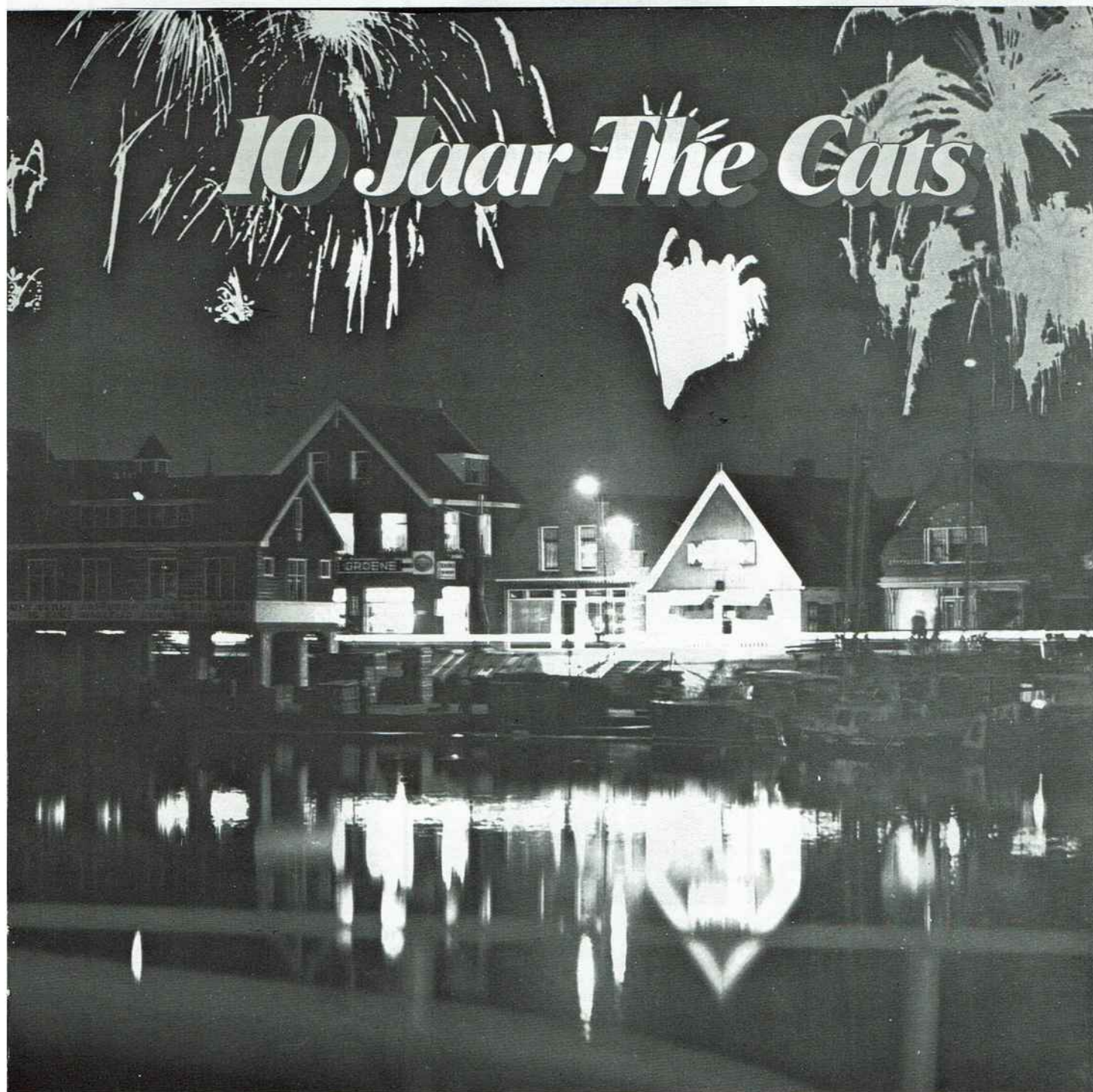
(adv

EN C(L)ATS PRAAT

JUBILEUMALBUM MET EXCLUSIEF FOTOBOEK

5c 184.25121/2

10 Jaar The Cats

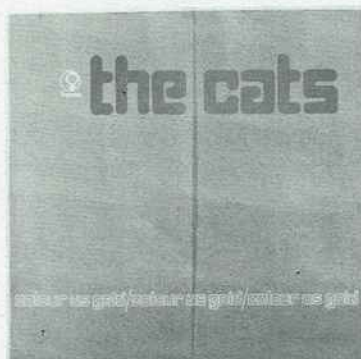
CATS AS CATS CAN

What's the world coming to - Night time - Little Miss Mary - Whitout your love - No you can't - Far beyound the call of duty - Sure he's a cat - But tomorrow - I'm going out (the same way I came in) - Love of the common people - Goodbye baby, baby goodbye - Full stop
SALI 8002

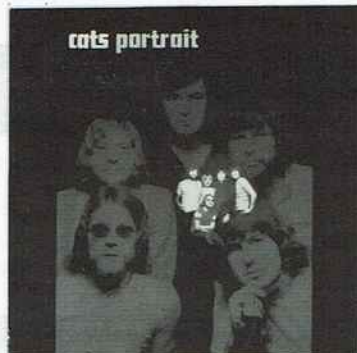
CATS

Lea - Rainbow tree - Lies - In my room - I've always tried to understand - Anonymus Mr. Brown - Excuse me - Daybreak - Vaya con dios - I gotta know what's going on - Times were when - Remember the good times - I feel good, I feel bad
SALI 8017

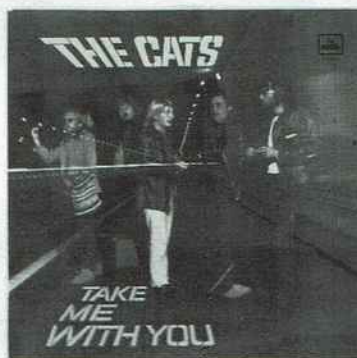
COLOUR US GOLD

Scarlet ribbons - I've gotta be goin' - Mr. in between - For as long as you need me - Songs we sang - Today - Shaving cream - Why - Freedom bird - I don't want to be hurt - There she goes - Why baby why - Mandy my dear - Blue horizon
5c 054.24078

CATS PORTRAIT

Marian - Without your love - Lea - I gotta know what's going on - Scarlet ribbons - I've always tries to understand - Lies - Why - Mandy my dear - Times were when - Somewhere up there - Sure he's a cat
5c 054.24166

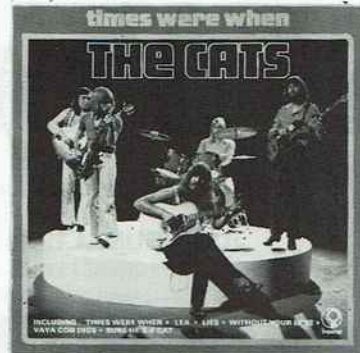
TAKE ME WITH YOU

Where have I been wrong - Take me with you - Don't waste my time - Phone call - Five little tears - Crying like I've never done before - I don't know - I walk through the fields - If I could make you blue - Irish - I love you, I do - Lonely walk
5c 054.24320

AGLOW

One way wind - My friend Joe - She is on her own - Dance dance - A letter - Lonely nights - End side one - If you'll be my woman - Don't know where to go - Gipsy girl - Why did you go - Winters end
5c 056.24500

TIMES WERE WHEN

What's the world coming to - Night time - Little Miss Mary - Without your love - No you can't love them all - Far beyond the call of duty - Sure he's a cat - Goodbye baby, baby goodbye - I'm going out - Love of the common people - But tomorrow - Full stop - Lea - Rainbow tree - Lies - In my room - I've always tried to understand - Anonymus Mr. Brown - Excuse me - Daybreak - Vaya con dios - I gotta know what's going on - Times where when - Remember the good times - I feel good, I feel bad. 5c 180.24570/1

SIGNED BY THE CATS

Trying to explain - Let's follow the sun - Let's dance - Conclusions - The end of the show - Come on girl - I saw her at the station - How did you feel - You don't know me - Dreams
5c 056.24756

THE BEST OF THE CATS

One way wind - Take me with you - Vaya con dios - Magical mystery morning - Country woman - I walk through the fields - Lonely nights - Let's dance - Why did you go - There has been a time - Irish - Where have I been wrong - Today - If you'll be my woman
5c 054.24903

(advertentie)

HOME

Time machine - Jenny - I'm going home - I will follow - I still remember - Madam Gordin - The water will be deep - Maribaja - Love is just a long lonely road - Let's go together - Diane - Sunshine - Mother Nature
Sc 056.24950

LOVE IN YOUR EYES

Be my day - A clown never cries - If you'll be my woman - Love in your eyes - Let's dance - Saturday mornings and the western show - If you're gonna tangle (in a love triangle) - She's on her own - Time machine - One way wind - Moonchild - A letter
Sc 062.25100

THE CATS OP HUN BEST

Lea - What's the world coming to - Excuse me - Scarlet ribbons - Sunshine - Let's go together - Don't waste my time - Trying to explain - One way wind - Let's dance - The end of the show - Rock 'n Roll (I gave you the best years of my life)
Sc 052.25123

schijnlijk ga ik voor die nieuwe LP ook nog enkele nummers zelfstandig produceren. Het wordt dus een gezamenlijke produktie."

NIEUW TALENT

"Anderzijds zal ik het ook wel in nieuw talent moeten gaan zoeken. De jongens van The Cats zijn over de dertig en vandaag of morgen is het toch afgelopen. Dat klinkt misschien wel negatief maar het is een realiteit. Ik ben nu bezig met een andere Volendamse groep, Maddog. We hebben al drie singles opgenomen. Ze stonden alle drie in de top-veertig. Verder zoek ik naar goed repertoire. Dat is misschien nog belangrijker dan een goede artiest. Immers met een goed stuk werk en een slechte artiest kan je een hit maken. Andersom niet!"

RUZIES

Klaas Leyen ziet met genoeg terug op tien jaar Cats. Er waren strubbelingen en zelfs ruzies, maar die ontstonden altijd omdat iedereen een zo positief mogelijk produkt wilde maken. "Wij hebben de platen altijd in samenwerking gemaakt. Vooral toen The Cats zelf gingen schrijven. Alles werd met elkaar besproken."

- Bemoeiden ze zich dan met de produktie?

"Dat moet je anders zien. Er kunnen nooit meerdere kapiteins op een schip zitten, maar elke positieve suggestie is ten alle tijde welkom. Alle ideeën gaan in een pot en daaruit moet een goed produkt komen. Als ik daar ga zitten en zeg zo en zo moet het en goede ideeën van anderen overboord gooi, die erg kostbaar kunnen zijn, dan kan het de maatschappij gewoon geld kosten."

Iedere producer slaat de plank wel eens mis. Ik kan tenminste niet zeggen dat alles wat ik gemaakt heb ik de top-veertig heeft gestaan. Welke producer kan dat wel?"

SHURE SHOT

- Met The Cats zat je altijd goed!

"Dat was altijd een shure shot. Ze hebben het dan ook helemaal in zich. Goede muzikanten, uitstekend stemmenmateriaal, koorwerk prima, arrangementen optimaal, extra aandacht aan de techniek enz."

EIGENSCHAPPEN

- Wat voor eigenschappen moet een producer hebben?

"Hij moet met zijn tijd meegaan, veel luisteren naar andere produkties, buitenlandse produkties vooral, luisteren ook naar mensen die kennis van zaken hebben. En geduld? 'Ja zeker. . . ' Maar nogmaals, een produktie staat of valt met de samenwerking. Het is een samenspel van groep, of artiest met arrangeur, technische mensen en producer."

KLAAS EN PETER

- Heb je zelf wel eens platen gemaakt?

"Met een collega ja, Peter Schoonhoven. Het ontstond uit een geintje. We hadden voor de lol een demootje gemaakt met een nummer dat 'Huilen is voor jou te laat', heette. Geen Rekels-nummer. Het was een carnavalslied."

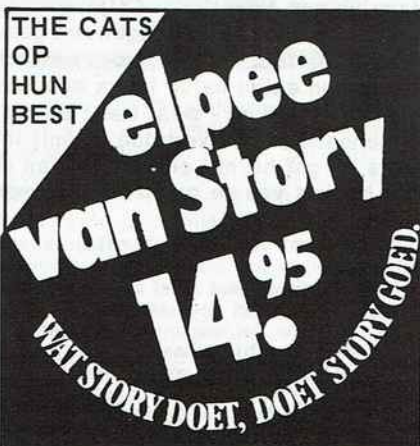
Klaas zingt het melodietje. Het heeft iets weg van Ajax heeft de wereldcup."

"Het is alweer drie en een half jaar geleden," gaat hij verder. "Als het duo Klaas en Peter. Onze labelchef zag het helemaal zitten en de plaat werd uitgebracht. We maakten er meer, zelfs een LP en we kwamen bij Chiel Montagne als tip in 'Op Losse Groeven'." Maar ik voelde er weinig voor om er mee door te gaan. Ik ben er de figuur niet voor om voor de buis te gaan staan. Ik was echt blij dat het een flop werd."

Als je A zegt moet je namelijk ook B zeggen en op gaan treden en zo. Ik blijf liever achter de schermen. Ik ben geen figuur om voor de camera's te staan."

- Er wordt beweerd dat jij de beste producer van Nederland bent?

"Men zegt het. Voor mij is een produktie iets wat in samenwerking met anderen gebeurt. Met elkaar moeten we steeds weer hard werken om de top die je bereikt hebt, vast te houden."

„Het menselijke in THE CATS heeft mij altijd getroffen”

Een interview met C(l)atspraat-redakteur Hans van der Wereld door Ron Heijmans. Dit interview verscheen onlangs in "Hey there", het personeelsblad van de platenfirma's Bovema en Negram. Negram's publiciteitsman Ron Heijmans is een vriend van de C(l)atspraat-redakteur. We vonden het wel leuk om het verhaal ook te plaatsen in ons fanblad, zodat jullie een beetje meer over "de man achter de schermen" weten.

De Cats. De Cats en nog eens de Cats. De kranten staan er vol van. De Cats bestaan tien jaar. Groot feest. De Cats treden niet meer op. Grote droefenis. Er wordt konstant over de Cats gesproken en geschreven. En zo hoort het ook. Maar moet dat ook nog een keer in "Hey there"? Jawel, dat moet! Alleen doen wij het anders dan anders. Wie de Cats zijn en wat zij doen en gedaan hebben is nu wel alom bekend. Daarom leek het mij wel leuk om eens een babbeltje te maken met iemand die de Cats al jarenlang van nabij volgt. Dus wat deed ik met mijn uitgekookte hoofd? Ik zocht contact met Hans van der Wereld, de redakteur van C(l)atspraat, de tweemaandelijks uitgave van de fanclub "The Cats Clan", de grootste fanclub van Nederland. C(l)atspraat ziet er bijzonder verzorgd uit en valt vooral op door de buitengewoon goed gedocumenteerde verhalen die Hans van der Wereld over de groep en de leden daarvan schrijft. Onder het genot van enige halve liters schuimende, goudgele godendrankjes van meneer Heiniken - waar Hans aardig raad mee weet, hoewel hij geen Volendammer is - vertelde hij mij iets over zijn bemoeienissen met The Cats en gaf hij mij een indruk van de manier waarop de fans reageren op het besluit van de groep om niet meer op te treden.

Wat trekt Hans van der Wereld het meest in The Cats?

"In het begin was dat zeker niet de muziek. Dat Arnold mij toen mee naar huis nam, dat vond ik te gek. Dat menselijke, dat hartelijke heeft mij altijd geboeid. Ik vind lang niet alle muziek die ze gemaakt hebben goed. Er zijn dingen bij die ik helemaal niet pruim, zoals bijvoorbeeld "Country woman" en "Without your love". Wat ik

eindeloos werk vind is bijv. "Rock 'n roll" en "Magical mystery morning". Zeer opvallend vind ik ook de enorme groei die zich in muzikaal opzicht heeft gemanifesteerd in hun carrière".

BOVEMA

Aan het begin van het gesprek suggereerde Hans dat ik als kop boven dit stukje maar

moest zetten: Waarom is niemand van Bovema lid van de Cats fanclub? Uit een soort niet te beredeneren solidariteitsgevoel doe ik dat niet en geef ik alleen voor de heren Hille, Roos en Audier en consorten het adres van de fanclub: Geddingmoor 38, Nieuw-Vennep.

De uit Leiden afkomstige Hans van der Wereld kwam voor het eerst in contact met de Cats in 1967. Een journalist van de Leidse Courant wilde voor zijn "tienerpagina" een verhaal maken over de Cats naar aanleiding van het succes van de single "Sure he's a cat". Hij vroeg of Hans meeging om foto's te maken. Dat was oké. Er werd met Jan Tuf, de manager, een afspraak gemaakt: 's zondagsmiddags op het voetbalveld van Volendam. Ook oké. Bla, bla, bla... klik, klik, klik... verhaal-tje gemaakt, foto's gemaakt en toen was het half drie, de voetbalwedstrijd ging beginnen. De journalist bleef met Jan Tuf en enkele leden van de Cats kijken. Hans had toen al weinig op met voetbal en vertrok. Hij banjerde daar net buiten het stadion, toen Arnold Mühren hem achterop kwam. Hij had ook geen trek in de wedstrijd en hij vroeg aan Hans wat hij ging doen. "Ach, even Volendam bekijken tot die wedstrijd afgelopen is. Ik ben hier nog nooit geweest", was het antwoord. Hierop nodigde Arnold hem uit om met hem mee te gaan naar huis. Daar aangekomen bleek het direct te klikken tussen Hans en Arnold en genoegelijk koutend brachten zij de tijd door. Bij Hans' vertrek vroeg Arnold hem dan ook "nog eens langs te komen". Daarmee begon Hans' interesse in de Cats.

C(L)ATSPRAAT

Toen Eric Izaks - president van de fanclub - het nogal omvangrijke artikel in de Leidse Courant zag, was hij razend enthousiast, omdat er eindelijk ook buiten Noord-Holland eens aandacht besteed werd aan zijn favo-

riete groep. Van teenkwamtander en er ontstond kontakt tussen hem en Hans, die werkzaam was in de drukkerswereld. Toen het ledenbestand van de club dan ook met sprongen omhoog ging na het succes van "Times where when", werd Hans verzocht plaats te nemen in het bestuur en mee te werken aan een nieuwe opzet van het tot dan toe simpelweg gestencilde fanclub-blad. Toen ontstond "C(l)atspraat".

Genoeg over het verleden. Nu het heden of eigenlijk de toekomst. Hoe staat Hans tegenover het besluit van de Cats om niet meer op te treden? En hoe denken de leden van de fanclub daarover?

Hans: "We hebben ontzettend veel brieven gehad. Die gingen allemaal in de trant van: dat kunnen ze de fans niet aandoen en nu kunnen we in de weekends niet meer naar de Cats. We hebben geen enkele reactie gehad, waarin begrip voor de beslissing werd getoond. Niemand begrijpt wat The Cats hiertoe heeft gebracht. Zelf vind ik het erg jammer. De fanavonden (avonden waarop de Cats optraden ten bate van de club - RH) waren altijd erg gezellig. Er heerste altijd een enorme sfeer. Ik vind het ook geen verstandige beslissing. Je kunt in Nederland niet leven van de opbrengst van de platen en van TV-optredens. En Jan Tuf denkt er ook zo over. The Cats kunnen, als ze op de huidige toer zouden gaan, wel tot hun vijfenvertigste blijven optreden. Zeker in Noord-Holland. De Cats horen gewoon bij Noord-Holland. Wij krijgen weleens brieven van jonge broertjes en zusjes van fanclubleden, die schrijven dat ze nu nog te jong zijn, 'maar als ik groot ben, ga ik ook naar de Cats'. Die groep is gewoon een instituut."

Hans van der Wereld werd op 9 november 1947 te Leiden geboren. Na de lagere school volgde hij een grafische opleiding en kwam daarna bij diverse drukkerijen te werken. Naast zijn werkzaamheden in het drukkersbedrijf werkte hij als free-lance-journalist voor diverse bladen, zoals Veronica-538 en "Popshop". Hij publiceerde verder vele artikelen in diverse kranten. Zijn belangstelling voor The Cats Clan kwam ongeveer zeven jaar geleden, toen hij in het bestuur van The Cats Clan kwam om het blad C(l)atspraat op te zetten. The Cats is niet de enige favoriete groep van onze redakteur; hij heeft belangstelling voor het hele popgebeuren op Volendam. Daarnaast gaat zijn belangstelling uit naar The Byrds, The Flying Burrito Brothers, Eagles, Gram Parsons, Neil Young, Poco, Elvis Presley en The Kinks. Ook diverse Nederlandse groepen hebben zijn aandacht; George Baker Selection, Sandy Coast en Cuby + Blizzards. Zijn hobby's zijn naast muziek en autorijden het maken van vliegvlagen. Engeland is zijn favoriete vakantieoord. Hij is verder gek op "Rijsttafelen". Hans van der Wereld (vrijgezel!) woont in een appartement in het centrum van Leiden.

RUST

Op mijn vraag wat de achtergronden van de beslissing is, antwoordde Hans dat vooral Piet en Arnold een periode van rust nodig hebben. Net zoals Cees eigenlijk ook heeft gehad, toen hij zo sukkelde met zijn stem. Hans vindt ook dat Cees nu maar niet meer moet lullen over zijn "nog altijd niet helemaal toffe stem", want op de laatste LP bewijst hij met een nummer als "If you'll be my woman" dat hij beter in vorm is dan ooit.

Denk je niet dat het uit financieel oogpunt bezien juist een verstandig besluit is? Zou het niet kunnen zijn dat de groep anders gewoon uit elkaar was gegaan? Dan hadden ze helemaal niets gehad. Op deze manier kunnen ze toch nog een flinke tijd op hun roem teren.

"Dat zou best wel eens kunnen, maar ik heb ze in de laatste zeven jaar al zo vaak horen zeggen: we houden er mee op. En dan lag de groep ook enkele weken uit elkaar. En na de grote verzoening werd dan weer beweerd dat het beter ging dan ooit. Ik zie het nu dan ook niet als iets definitiefs. Het zou me niet verbazen als ze over enkele maanden weer aan het werk gaan. In die tussentijd kunnen dan de plannen voor de toekomst die ze toch allemaal hebben wat meer vastere vormen krijgen. Maar ik besef natuurlijk ook wel dat er eens een einde aan The Cats zal komen. Het zijn tenslotte bijna allemaal ruime dertigers. Nogmaals: ik vind het jammer dat ze deze beslissing hebben genomen. Zo'n fanblad maken wordt natuurlijk routinewerk en ik heb tientallen fanavonden meegemaakt, maar dat alles zal ik toch missen. Ik hoop maar dat het persoonlijke contact tussen hen en mij gehandhaafd blijft. Toen ik dat laatste ook tegen Jaap zei, reageerde zijn vrouw onmiddellijk met de opmerking: dat ligt aan je zelf. Met andere woorden: je komt maar. En dat bewijst voor mij nog eens dat de Cats ondanks al hun enorme successen doodgewone jongens zijn gebleven. 't Is altijd: moet je nog een pilsje, nog een kop koffie, wil je meeeten, je kunt beter hier blijven slapen. En dat is wat mij altijd het meest heeft getroffen bij de Cats, dat gewone, menselijke".

RON HEIJMANS

(advertentie)

BAR
„De Kakatoe“

air conditioned

Haven 166

Volendam

Tel. (02993) - 41 05

VOOR JOU EN VRAAG...

* Ita de Hart in Echt vraagt ons om diverse foto's van The Cats voor haar plakboek. We kunnen je daar helaas niet aan helpen, omdat alle Catsfoto's die we hebben ondergebracht zijn in ons archief. Het beste kun je oude fanbladen bestellen. Hoe je dat moet doen kun je lezen in de colophon in dit blad.

* Anneke Dekker in Delft zoekt teksten van liedjes van The Cats. Nou, Anneke, telkens wanneer de Cats een nieuwe plaat hebben gemaakt plaatsen wij zo gauw mogelijk de teksten daarvan in dit blad. Elders in deze uitgave tref je de teksten aan van de LP "Love in your eyes".

* Karin Vaartjes in Weert vroeg om de verjaardata van The Cats. Nou, daar gaat ie dan maar weer eens een keer: Cees Veerman 6 oktober, Piet Veerman 1 maart, Arnold Mühren 28 januari, Theo Klouwer 30 juni, Jaap Schilder 9 januari, Piet Keizer 18 april en manager Jan Buys 27 februari. Kaarten voor The Cats t.g.v. van hun verjaardag kun je altijd via de fanclub sturen; wij zorgen dan wel dat de post bij hen terecht komt.

* Joke Kiers in Barneveld vraagt ons of alle tot nu toe verschenen LP's van The Cats nog leverbaar zijn. Nou en of, Joke! Van 'Cats as Cats can' tot 'Love in your eyes', ze zijn allemaal leverbaar door iedere goede platenzaak of anders bij: Platenshop Sombroek, Havenstraat 3 in Volendam, tel. 02993-4140.

* Gerda Bouhuijzen uit Harmelen is zondag 19 mei naar Purmerend geweest maar ze kon The Cats niet meer zien omdat ze weg moest om tijdig per 'openbaar vervoer' thuis te zijn. Nu vraagt ze waarom The Cats 'smiddags niet een keer konden spelen. Een moeilijke zaak Gerda! De middag moest leuk opgebouwd worden en The Cats moesten het klapstuk van de avond worden. Dat zou niet kunnen als ze 'smiddags als eerste op zouden treden. Op die manier had het hele voorprogramma weinig zin en al die groepen moesten er juist de stemming voor 's avonds inbrengen, snap je?

* Sonja Steenhamer in Boskoop zoekt het nummer 'What a crazy life'. De single daarvan is nergens meer te koop, maar het nummer staat ook op de LP "The Cats", een goedkope plaat van een tientje, die uitgebracht is op het label Emidisc. Nog diverse andere nummers uit de begintijd van The Cats staan op deze verzamel-LP. Het nummer is: C 048-50650.

* Diezelfde Sonja vraagt ook inlichtingen over het Catsboek, waarvan op de hoes van "Cats Home" melding wordt gemaakt. Dat boek van Jip Golsteijn (een uitgave van Centipress in Bussum) is in iedere boekhandel te koop of te bestellen. Het kost fl. 7,90. Het boek wat de fanclub uit wil geven is er nog steeds niet, omdat we nog steeds niet genoeg bestellingen hebben om de uitgave economisch te kunnen maken. Er kan dus nog steeds besteld worden!

* Carina Lamping in Heemskerk vraagt ons om het adres waar ze The Cats kan schrijven. Wel, Carina, de privé-adressen van The Cats verstrekken we niet, maar je kunt The Cats altijd schrijven via de fanclub. Je brief komt dan heus wel bij ze terecht!

* Catsfoto's te koop, zwart-wit, formaat 9 x 12 à fl. 0,10. Ronald de Jonge, Briansflat 55, Uithoorn.

JAN BUYS:

ALS IK TERUG KWAM MET TWEE KONTRAKTEN WAS HET AL FEEST

Het succesverhaal van The Cats is niet alleen te danken aan de inzet van de groep zelf, maar is ook in sterke mate afhankelijk geweest van het vaak meer dan harde werken van hun manager Jan Buys, in Volendam en voor vrienden bekend onder de naam Jan Tuf. De meeste Catsfans kennen de zeer sympathieke, lange, donkerharige (al een beetje grijzende) 34-jarige man achter het succes van The Cats. Voor alle fans die hem niet kennen, in dit nummer van C(l)atspraak een portret van hem.

Al je spaargeld in een volslagen onbekende popgroep steken doe je alleen maar in een overmoedige bui. De kans om later de winst te kunnen opstrijken is uiterst miniem. Toch heeft dit risico Jan Buys er een jaartje of tien geleden er niet van weerhouden in zee te gaan met The Cats. Een besluit waarvan de Nederlandse topmanager achteraf geen spijt heeft gehad. De harde Nederlandse guldens zijn via de winkelkassa's van de platenzaken, de zakken van zaalhouders en die van anderen in ruime mate teruggestroomd naar Jan Buys en zijn Cats. Zelfs ver over de grenzen vliegen de zwarte schijven met palingspop de winkels uit. Wat heeft Jan Buys destijds bewogen om zijn spaargeld in een duistere toekomst te storten?

SPULLEN

"Ik had de jongens een paar keer meegemaakt tijdens repetities. Spullen hadden ze nauwelijks, maar ik zag wel wat in hun muzikale kwaliteiten. En als zulke jongens uit je eigen dorp, dolenthousiast om je medewerking vragen, dan neem je toch het risico. Ik was net een tijdje uit dienst en had als tegelzetter 3500 gulden gespaard. Dat bedrag heb ik beschikbaar gesteld. Bang om dat geld te verliezen ben ik nooit geweest. Ik had er toch zeker ook mijn lol van?"

BROMMERTJE

"In die begintijd ging het nog lekker provisorisch. In het weekend op het brommertje of in een geleende auto langs de zaalhouders in Noord-Holland rijden. Als ik dan terug kwam met twee kontrakten van honderd gulden was het al feest".

MILJOENENOMZET

Jan Buys, getrouwd met Aal Schilder (zus van Jaap) en vader van Casper (5), Monique (3) en Hilde (half jaar) en bezitter van een glanzende zwarte Mercedes doet nu zaken in het groot. Als directeur van het Internationaal Boekingskantoor "Volendam" heeft hij jaarlijks te maken met een miljoenenomzet. "Denk echter niet dat ik een paar ton per jaar verdien. Was dat maar waar. We kunnen er echter best van komen".

Ondanks die sterk verhoogde jaaromzet is de basis bij Jan Buys steeds dezelfde gebleven. "De jongens hebben mij

altijd vrij (?) gelaten in het zakelijke vlak. En ik heb me nooit met de muziek bemoeid. Volgens mij is dat de basis voor een goede verstandhouding én succes. Wat dat betreft moet je als manager keihard zijn, ook voor jezelf! Je nooit bemoeien met dingen die je niet aangaan, maar wel zorgen dat je eigen zaakjes prima zijn geregeld".

PROFITEUR

Zonder geluk vaart niemand wel. Dat geldt ook voor mij. Maar als je de wind eenmaal mee hebt, dan moet je er keihard voor blijven werken. Veel mensen denken dat een manager een profiteur is. Laat ze van mij aannemen, dat het tegendeel in veel gevallen waar is. Ik kom wel eens 48 uur achter elkaar niet op mijn bed. Toch ben ik nooit bang geweest dat ik dit leven niet vol zou kunnen houden. Ook aan hard en lang werken raak je gewend. Bovendien heb ik geweldig veel plezier in dit leven. Je ziet nog eens wat en het succes en de centen zijn meegenomen".

NIEUWE GROEPEN

Jan Buys, die zich jarenlang alleen maar heeft beziggehouden met het management van The Cats, heeft — nu zij niet meer willen optreden — naar een alternatief gezocht.

"Ik was vorig jaar beslist van plan om de hele zaak er aan te geven, in diverse dingen was ik diep teleurgesteld. Het hoefde voor mij allemaal niet meer en ik dacht er over om maar weer in de plasticfabriek van Volendam te gaan werken. Mijn vrouw Aal heeft me daarvan weten te weerhouden. Nu The Cats niet meer zo veel tijd van me vergen is dat als een pak van me afgevallen. Ik werk weer met

heel veel lol aan een paar nieuwe groepen, namelijk Left Side en Next One, waarvan ik nu personal-manager ben geworden. resp. sinds 1 juli en 1 augustus. We runnen een dancing in Egmond aan den Hoef, "Het Rode Hert", en dat gaat allemaal geweldig. Ja, ik heb weer echt zin in werken!"

JAPANESE 'BE MY DAY'

De recente Catshit "Be my day" belooft ook in diverse andere landen een groot succes te worden. Het nummer staat al geruime tijd in de Duitse Top-10, terwijl er speciaal voor Frankrijk onder de titel "Sois ma femme" een frans-talige versie is opgenomen. In veel landen is "Be my day" uitgebracht. In Japan was het weer Toshiba Records, de Japanse vertegenwoordiging van EMI, die als zoveel Catssingles in Japan op de markt heeft gebracht. We hebben in het verleden al eens de hoes van de Japanse "Sure he's a cat" in dit blad afgedrukt en we kregen ditmaal van Jan Buys een exemplaar van "Be my day" in onze handen gedrukt. Het is weer - net als bij "Sure he's a cat" - een fraai "klaphoesje" geworden: voorop een kleurenfoto en binnenin een verhaaltje in de voor ons onleesbare Japanse karakters plus de teksten van "Be my day" en "If you'll be my woman". We wilden het jullie niet onthouden en drukken de hoes - helaas in zwart-wit - hierbij af.

Jan Buys, een toffe manager, drukbezet altijd in voor een geintje en ondanks grote successen gewoon een fijne Volendammer gebleven. Jan Buys heeft ook altijd voor de volle honderd procent achter de fanclub gestaan en bij hem konden we al die jaren dat we dit werk doen bij hem aankloppen; niets was hem ooit teveel. Jan, hartstikke bedankt, en succes in de toekomst!

JG/vdW

BEDANKT, CATS!

Piet, Arnold, Theo, Jaap, Piet, Cees en Jan, jongens, wat heb ik ontzettend genoten op zondagavond 19 mei. Ik stond vooraan bij het podium en bezweek zowat omdat iedereen opgepropt naast elkaar stond. We hadden maar wat graag een tuinslang boven ons gehad, we verdroogden zowat! Toen jullie "Rock 'n roll" gingen spelen, biggelden de tranen over mijn wangen, want toen besefte ik pas pas goed dat dat de laatste keer was. En als klapstuk van de avond "Lea". Jongens, wat hebben jullie ons aangedaan; ik heb er echt geen woorden voor. Het zal ons hele leven bijblijven, want zo'n groep als The Cats zal er nooit meer komen. Ik maak een einde aan deze brief, want de waterlanders komen weer. Jongens, heel, heel hartelijk bedankt voor wat jullie voor ons de afgelopen jaren hebben gedaan. Ontzettend veel succes in de toekomst en hopelijk tot ziens.

Diana Chattellon

tekst: HANS VAN DER WERELD
foto's: C. LAUTENSCHÜTZ

Thuis bij THEO KLOUWER

De familie Klouwer compleet bij de bar.

Onze fotoserie "Thuis bij The Cats" is door diverse oorzaken een poosje gestagneerd, maar in dit nummer plaatsen we weer een deel. Deze keer nemen we jullie mee naar drummer Theo Klouwer en zijn vrouw Wilma.

Net als Jaap Schilder en Piet Veerman woont Theo Klouwer in het nieuwste gedeelte van Volendam, namelijk het uitbreidingsplan 't Zand. In dat deel, niet ver van Edam, wonen trouwens meerdere leden van groepen: een paar jongens van de Left Side, een paar Fools, wat BZN-ers etc.

Theo Klouwer woont op een steenworp afstand van Piet Veerman. Hij kocht er ongeveer twee jaar geleden een fraai nieuw huis, wat speciaal aan de eisen van Theo en Wilma werd aangepast. Zo werd er in de tuin een gedeelte aan gebouwd, waarin de keuken werd ingericht. Met man en macht werd er aan gewerkt om alles gereed te krijgen voor de trouwdatum van Theo en zijn vrouw, 5 september 1972. Een jaar later, op 9 oktober 1973, werd Sandy geboren en jullie zien de baby - die wij sterk vinden lijken op Theo! - op onze foto's.

Het interieur van het huis van Theo en Wilma getuigt van een heel fijne smaak. Zo staat er een geweldig ruim en comfortabel leren bankstel, waarachter een heuse tijgerhuid hangt, compleet met kop! Langs alle wanden heeft Theo aan de bovenkant spotjes gemonteerd, zodat je een gezellig licht op allerlei plaatsen kunt laten schijnen. In de zithoek is nog niet zo lang geleden een nis gemaakt, waarin Theo een verzameling

fossielen heeft staan. Ze zijn miljoenen jaren oud en de Catsdrummer is zeer geïnteresseerd in zulke zaken. Aan de andere

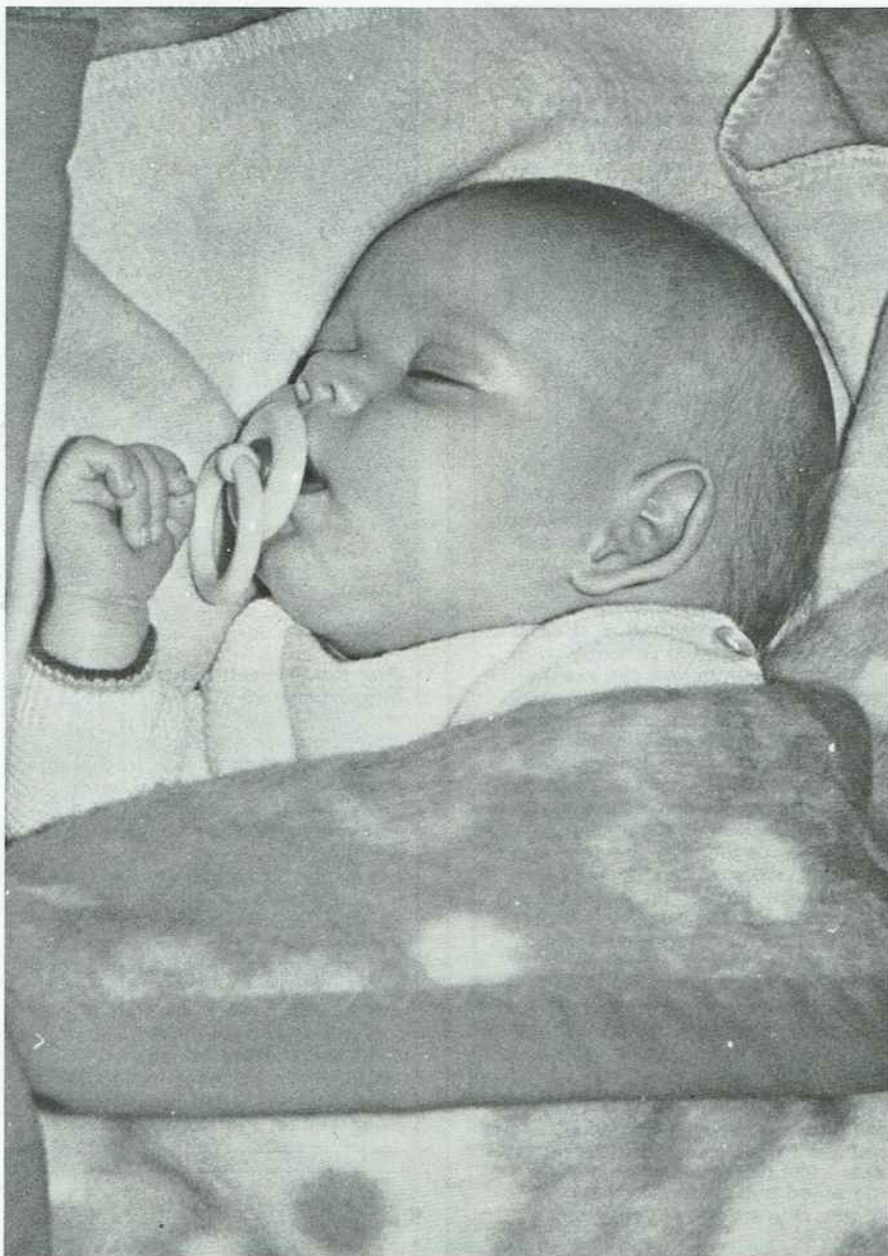
Vader Theo knuffelt zijn dochter.

kant van de kamer is een gezellige bar, bestaande uit Spaanse meubelen, ingericht. Hier bevindt zich een meer dan grote voorraad drank!

Achter de keuken is nog een bijkeuken en dat is Theo's domein. Hier staat ook weer een aanrecht, een koelkast en een vrieskast. Juist, goed geraden, daar maakt Theo zijn visgerechten klaar!

Moeder Wilma poseert trots met haar dochter.

Sandy, vier maanden.

VOOR JOU EEN VRAAG...

We hebben erg veel reacties gehad van fans op het stoppen van de optredens van The Cats. Natuurlijk vonden al die fans het erg jammer dat The Cats dat besluit genomen hebben. Ja beste fans, het is niet anders! The Cats zijn geen jongetjes van achttien meer en ze kunnen niet tot hun veertigste de popgroep uithangen. Stel je voor dat jullie vaders in een populaire popgroep zouden spelen...

Verder zijn er fans geweest die nergens het boek 'The Cats - Een Hollands succesverhaal' konden krijgen. Nou, krijgen kun je het nergens, wel kopen. Je kunt je ook

wenden tot de uitgever: Centipress, Elisabethgaarde 20-28 in Bussum. Ook zijn er nog steeds mensen die platen van The Cats bij ons bestellen. Wij leveren echter geen platen. Wendt je daarom tot Platenshop Sombroek, Havenstraat 3 in Volendam. Telefoon 02993-4140. Hij kan je alie platen van The Cats leveren. Dan zijn er ook nog steeds mensen die vragen om posters van The Cats. Helaas, die hebben we niet meer. Ook T-shirts hebben we niet.

* Wie heeft interesse voor oude nummers van C(l)atspraak van 1971 (jaargang niet volledig), 1972 en 1973. Verder heb ik songteksten, posters en foto's van The Cats. Graag een berichtje aan M.J. Rooimans, Zwaluwstraat 52, Rhon.

BEGRIP

Een van de meest trouwe Catsfans is Annemarie Seebus uit Helmond. Zij schreef ons een brief waarin ze het stoppen van The Cats op haar manier beschouwt en we vonden die beschouwing interessant genoeg om in dit blad af te drukken. Alle fans moeten er maar eens goed over nadenken.

The Cats zijn gestopt met life-optreden en meteen staat er in Muziek Express dat The Cats het in Nederland niet meer zien zitten. Ik vind dat een grove beschuldiging aan het adres van The Cats. Toen Focus en Golden Earring naar Amerika gingen was het één en al roem. Nu zijn The Cats er geweest en men denkt meteen: Nederland, dat is geweest, wij zoeken het ergens anders. Dat vind ik een beetje te overdreven. Wij mogen blij zijn met deze groep die zoveel succes heeft en toch bescheiden is gebleven. Ze beschouwen zich als gewone burgers die ook hard moeten werken willen ze een goede boterham hebben. Men kijkt er vaak veel te lichtzinnig tegenaan en nu vooral omdat ze gestopt zijn met de life-optredens. Men gaat conclusies trekken die te voorbarig zijn. The Cats zijn niet gestopt om nog meer geld te verdienen, zoals zulke personen denken, maar om hun positie ten opzichte van de andere groepen te versterken. Als men zo'n kans krijgt dan neem je die toch zeker? Vooral omdat de LP "Love in your eyes" in Amerika zo goed is ontvangen. Ik meen het echt wat ik nu ga zeggen. The Cats hebben het verdiend om in Amerika en Engeland door te gaan breken en ze hebben ook het recht om het daarvoor hier in Nederland wat rustiger aan te gaan doen. Als goede fan moet je zulke beslissingen van je favorieten kunnen aksepteren en niet gaan klagen omdat je ze nu niet meer iedere week kunt gaan zien. Je moet blij zijn dat ze nog bij elkaar zijn! Ze hadden ook kunnen beslissen om er helemaal mee te stoppen. Dan waren we veel verder van huis geweest. Nu staan ze nog aan de top met "Be my day" en er zullen heus nog wel meer hits volgen als wij, de fans, The Cats zullen steunen in de beslissing die ook zij met veel brokken in de keel hebben genomen. Daarom schrijf ik dit, omdat men zich niet alleen moet blind staren op life-optredens maar ook op het succes dat wij als fans hen gunnen, de grote doorbraak in Engeland en Amerika. Laat ze nu niet in de steek, blijf fan van de Cats en blijf lid van de fanclub! Ik hoop dat iedereen dit begrijpt en dat iedereen het met mij eens is, want zo'n groep als The Cats krijgt Nederland voorlopig niet meer!

TIEN JAAR CATS

The Cats staan zeer hoog aan het Nederlandse popfirmament. Hits, gouden platen, hoge noteringen op hitlijsten, hechte samenwerking - allemaal begrippen die de carrière van de Volendamse popformatie kenmerken. De groep bestaat nu tien jaar, een uitstekende gelegenheid om via een tv-special, die de TROS op vrijdag 13 september uitzendt, wat „persoonlijker” met The Cats kennis te maken. Dit is vooral van belang omdat er bij veel Cats-liefhebbers een groot misverstand heerst. In mei van dit jaar hebben The Cats in de grote sporthal van Purmerend namelijk een groots „afscheidconcert” gegeven. Heel veel fans hebben de berichten niet goed gelezen en gedacht dat de jongens uit elkaar gingen. Niets is echter minder waar. Ze hebben alleen maar afscheid genomen van het dag-indag-uit live optreden. Ze blijven echter wel degelijk grammofoonplaten maken en zijn voor televisie-uitzendingen eveneens beschikbaar. Het probleem was echter dat zij zo veel optreden, dat er weinig tijd overbleef om nieuwe nummers te maken, platen op te nemen en om aandacht aan hun gezinnen te besteden. Half augustus is een tv-team onder leiding van regisseur René Stokvis met The Cats en Karel Hille van hun platenmaatschappij Bovema naar Mexico en Los Angeles gereisd om daar filmopnamen van de groep te maken die in de tv-special te zien zullen zijn. Dit is gebeurd omdat tussen

The Cats en Amerika hechte banden bestaan. Hun laatste elpee werd er geproduceerd en ze staan zeer hoog genoteerd op de „Easy listening top-100” - op het moment dat wij dit schrijven nummer 12. Die opname in

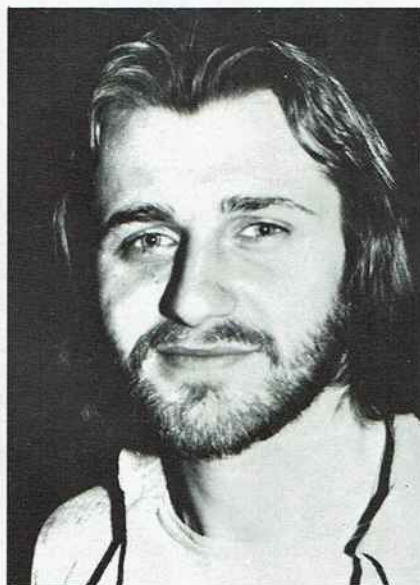
Amerika heeft hun geen windeieren gelegd, want binnen drie weken hadden The Cats er in ons land een gouden plaat mee verdiend.

De tv-special wordt voor de internationale markt gemaakt en er is nu al belangstelling voor in Amerika en in Duitsland. Daarom was het ook mogelijk dat de hele televisieploeg voor enkele filmopnamen naar Mexico vloog, waar in Mexico-City en in de bergen opnamen werden gemaakt. Vandaar ging het naar Los Angeles. Drie nummers werden daar opgenomen: één midden in de kokend hete Nevada woestijn, één in een oud goudgraversdorpje aan de rand van de woestijn en één in een studio. Deze filmopnamen beslaan een deel van de show, het overige deel is in de studio in Hilversum opgenomen. ■

EEN CATS AVONTUUR

Ik ontmoette haar op een *saturday morning at the western show*. Ik wist dus meteen dat ze een *country woman* was. Ik vroeg haar naar haar naam en ze zei dat ze *Marian* heette. *Let's dance* knikte ik en voelde dat zij *the greatest thing* was dat ooit mijn weg kruiste. Ik weet niet waarom ze had gelogen, maar later bleek dat ze *Mandy* heette. Aan het eind van de avond had ze me helemaal betoverd en ik zei: *"Mandy, my dear, ik wil je gelukkig maken, if you'll be my woman, alsjeblieft, let's go together"*. *"Take me with you"*, antwoordde ze, *somewhere up there* en ze wees in de verte. Ik nam haar mee naar m'n *home*. In my room aangekomen vertelde ze dat ze *Lea* heette. Ik zei dat het allemaal *lies* waren, ik vroeg *why* ze leugens vertelde en dacht in mezelf: *"I've gotta know what's going on, want I don't want to be hurt"*. Ze werd boos en wilde weg. Ik smeekte haar te blijven. *"Alsjeblieft"*, zei ik, *"ga niet weg I love you, I do en without your love kan ik niet leven"*. Ik smeek je *be my day* en wees m'n nacht. Ze sloeg echter de deur dicht en weg was ze. Daar zat ik dan. *Five little tears* rolden over m'n gezicht. Na een tijdje ging de telefoon. Ik verwachtte geen *phone-call* maar nam toch op. Ik hoorde de stem van *Marian*, *Mandy* of *Lea* of hoe ze dan ook heten mocht. Zacht zei ze: *"Het spijt me dat ik je pijn moest doen, maar ik zag the love in your eyes, ik kan me voorstellen how did you feel, maar treur niet om mij, later around and start again met een ander, vaya con dios"*. En toen legde ze de hoorn neer. Ik begreep dat het afgelopen was, liet me in een stoel vallen en huilde, *crying like I never done before*. Ik besloot een wandeling te maken. Het werd een *lonely walk*. I walked through the fields, mooi was de natuur, maar al die schepselen van *mother nature* interesseerden me niet. Ik vroeg me af *"where have I been wrong"*, ik heb m'n liefste, m'n *moonchild* verloren en *now she's on her own*. *"What a crazy life"*, dacht ik, *"I've been in love before, maar dit is me nog nooit overkomen"*. Ik maakte daarna nog heel wat *lonely nights* mee. Maar today zeg ik, De *time machine* blijkt niet stil te staan dus *don't waste your time* maar *remember the good times* en vergeet de rest. Denk maar *times were when*.

BIANCA BECKER

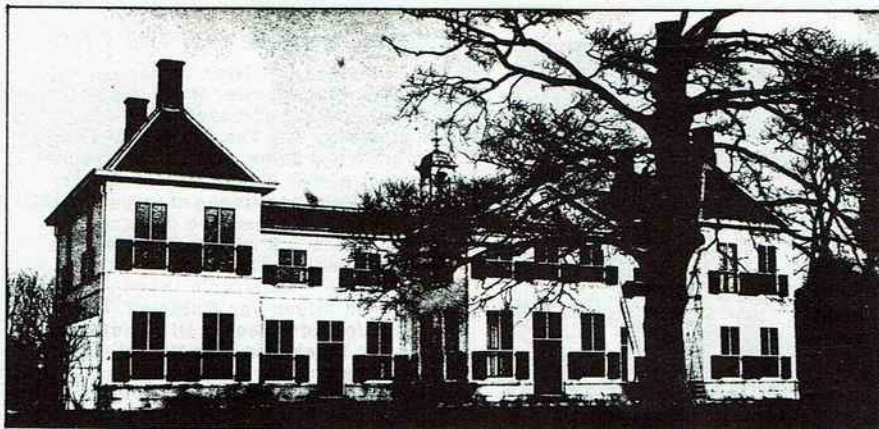
"DUBBEL"

Piet Keizer heeft het lang zonder bijnaam moeten stellen. Daarmee was hij één van de weinige Volendammers die niet ook onder een andere naam in zijn woonplaats bekend staat. Piet Keizer heeft sinds The Cats in Amerika de LP *"Love in your eyes"* opnamen ook een bijnaam, en wel *"Dubbel"*. Hoe kwam dat? Omdat er twee Piets (of is het Pieten?) in The Cats zaten - Piet Veerman en Piet Keizer - werd er in de studio op een gegeven moment iets gezegd in de geest van: *Piet and Piet "repeat"*, wat Engels is voor *"herhalen"* of *"overdoen"*. Dat en het feit van de twee Piets werd al gauw ver-Hollandst in *"Dubbel"*. *"Dubbel"* werd uiteindelijk de Volendammer bijnaam voor Piet Keizer...

VERONICA LP-TOP-20

'LOVE IN YOUR EYES'

	LP van de week	
27 april		6
11 mei		2
18 mei		1
25 mei		2
1 juni		1
8 juni		1
15 juni		2
22 juni		6
29 juni		8
6 juli		9
13 juli		10
20 juli		11
27 juli		13
3 augustus		14
10 augustus		19
17 augustus		

Catshuis, ambtswoning van de minister-president: voor de Cats verboden.

THE CATS NIET WELKOM OP HET CATSHUIS

Omdat de beroemde Volendamse popgroep binnenkort tien jaar bestaat, wilde platenmaatschappij Bovema voor een jubileumfotoboek wat leuke foto's maken. Den Uyls ambtswoning mocht echter niet als achtergrond dienen

Waarom is een horlepiep en polonaise huppelende voetbalmassa wél welkom op het Catshuis van Den Uyl en Neerlands meest bejubelde popgroep The Cats niet. Met dat probleem zit sinds verleden week Karel Hille, publiciteitschef van de platenmaatschappij Bovema. Want wat is het geval. Om in september het tienjarig bestaan van de onder zijn label opererende Volendamers met wat extra's op te peppen, opperde Hille het idee om de voor die gelegenheid uit te brengen dubbele LP van The Cats te verrijken met een fotoboek waarin, zo verzekert Hille Deze Week enthousiast „volstrekt unieke foto's zullen worden geplaatst die nog nooit ergens anders te zien zijn geweest”.

En wat is dan leuker om als voorplaat van dat bijgesloten fotoboek de zes man sterke groep voor de ambtswoning van onze minister-president te kiezen, dit vanwege de puntige woordspeling die te proeven valt uit Cats en Catshuis. Maar leuk of niet, toen Karel Hille eens ging informeren, kreeg hij bij de

Rijksvoorlichtingsdienst de kous op de kop.

„We dachten dat het wel een leuk idee was om die groep daar te fotograferen, want dat is toch leuk, of niet? Nou dan, dus ik bel iemand van de Rijksvoorlichtingsdienst om daar even toestemming voor te vragen. Krijg ik eerst een of andere man die er helemaal niets van snapt en uiteindelijk denkt dat wij een dia van het Catshuis willen hebben. Als ik hem dan voor de tweede keer het hele verhaal uit de doeken doe, begrijpt hij het wel en verbindt ons

Uit: Panorama, het grootste familieweekblad van Nederland van 2 augustus 1974.

dan door met z'n chef, ene meneer van den Berge.

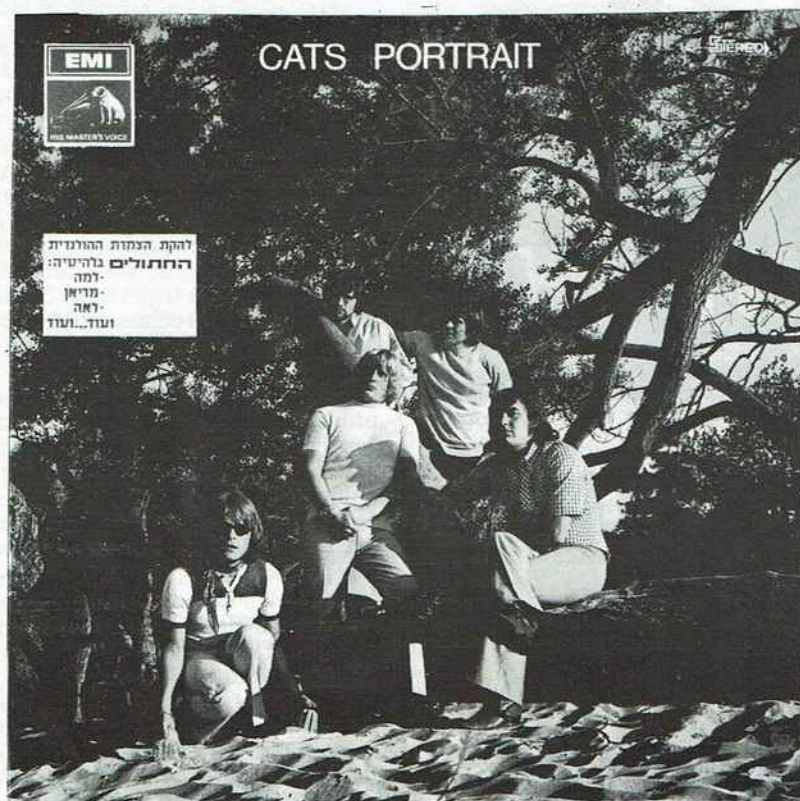
Na een paar minuten wachten krijg ik die aan de lijn, maar voordat ik hem iets kan vragen, gilt hij met zo'n geaffecteerde stem, je weet wel met zo'n hete aardappel achter in de keel: Meneer, ik heb gehoord wat u wilt en ik vind het een afschuwelijke gedachte; het gaat om de officiële ambtswoning van onze minister-president. Alsof ik iets onheiligs had gevraagd. En u gebruikt die foto toch maar voor reclamedoeleinden. En toen gooide hij de hoorn op de haak.

Ik was helemaal perplex,” zegt Hille, „omdat ik een paar dagen eerder Den Uyl op de televisie had gezien met zo'n raar petje op, terwijl hij te midden van al die voetballers stond te dansen. Vindt die meneer van den Berge dat dan geen afschuwelijke gedachte.”

De heer W. van den Berge, met wie Karel Hille dat merkwaardige onderonsje had, geeft tegenover *Deze Week* toe inderdaad totaal niets te voelen voor een foto van The Cats voor de officiële stulp van Den Uyl. Met een deftige stem legt hij ons uit waarom hij dat niet ziet zitten. „Die man gebruikt dat toch maar voor reclame, ja, want anders had hij wel een ander huis uitgekozen.” Als *Deze Week* aanvoert dat dát juist niet kon vanwege de woordspeling Cats-Catshuis, antwoordt de rijksvoorlichter: „Nou, dat is ongelooflijk grappig gevonden, maar het is bepaald tegen alle regels dus...”

U moet goed begrijpen dat ik Bovema en The Cats een warm hart toedraag, maar als ik dat van die foto toesta, dan kan ik anderen niet weigeren en dan komen hier binnen de kortste keren hele groepen fotografen. Allemaal zogenaamd maar voor eventjes, maar u weet hoe ze zijn. Nee, nee, nee, u moet nu niet meer verder vragen. Ik ga niet met u in discussie. Het onderwerp is voor mij gesloten. Ik wil u nog wel zeggen dat ik die meneer Hille zeer onfatsoenlijk vind. Hij is een klikspaan, die het aan de grote klok wil hangen, bah.”

CATS PORTRAIT

Ook de LP "Cats Portrait" is een internationale bestseller gebleken. We hebben in ons archief een exemplaar staan uit Venezuela en van Jan Tuf kregen we de hoes van de Israëlische uitgave. Er staan dezelfde nummers op als op de Nederlandse uitgave. Alleen de hoes is anders. Achterop staat in het Engels een verhaaltje over de Cats en een zwart-wit tekening van de groep. Op de hoes zit ook een stickertje geplakt met een tekstje dat wij niet kunnen ontcijferen. Wie het kan vertalen mag ons schrijven! In Israël is deze LP gereleased op het label "His Masters Voice". De kleurenfoto is dezelfde die destijds ook gebruikt werd voor de Duitse verzamel-LP "The Cats' Best".

THE CATS EN DE TOP-1000

De afgelopen jaren heeft Radio Veronica vijfhonderd keer de Top-40 uitgezonden. De meest voorkomende Nederlandse groep in de onlangs uitgezonden Top-1000 (de duizend best verkochte singles van vijfhonderd Top-40's)? Juist, The Cats! Omdat onze Cats de best vertegenwoordigde Nederlandse artiesten in die Top-1000 waren, werden ze op 26 juli j.l. onderscheiden met een trofee van Radio Veronica. De onderscheidingen werden uitgereikt door Lex Harding. Veel Nederlandse en buitenlandse artiesten waren bij deze gelegenheid aanwezig. Radio Veronica heeft besloten om in de toekomst (?) een trofee uit te reiken aan iedere artiest of groep die de eerste plaats van de Top-40 bereikt.

En dan nu de Top-1000.

Op de achttiende plaats stond "Lea", op 57 "Times were when", op 69 "Let's dance", op 72 "Be my day", op 94 "Marian", op 136 "Why", op 182 "One way wind", op 255 "Vaya con dios", op 641 "Magical mystery morning", op 663 "What a crazy life", op 683 "Sure he's a cat", op 730 "Rock 'n roll", op 862 "Let's go together", op 884 "Maribaja" en op 950 "Turn around and start again".

Dat zijn welgeteld achttien hits van The Cats. Geen gek resultaat!

BESTE FANS VAN THE CATS

Ik zou jullie willen vragen om mij geen brieven meer te sturen met vragen naar adressen en telefoonnummers van The Cats en of ik wil korresponderen, want ik korrespondeer al met twee meisjes. Als ik op al die post ingegaan was die ik onderhand gehad heb dan zou ik 's nachts ook moeten schrijven en daar voel ik niks voor. Ik heb alles bij elkaar zo'n twintig brieven gehad alleen van Catsfans, omdat ik op Volendam woon. Dit geldt ook voor Tineke Hopman die mij laatst nog geschreven heeft.

Alvast bedankt!

Vera Schokker uit Volendam

"BE MY DAY"

IN DE TOP-40

TIPPARADE:

30/3 ALARMSCHIJF

TOP-40:

6/4	9
13/4	3
20/4	1
27/4	1
4/5	1
11/5	1
18/5	1
25/5	1
1/6	3
8/6	3
15/6	5
22/6	10
29/6	15
6/7	27
13/7	35

totaal: 16 weken w.v. 6 weken één!

IDEETJE

Nelleke van Muiswinkel deed ons een ideetje aan de hand aangaande het boek "The Cats - Een Hollands suksesverhaal", je weet wel, dat boek van de losse blaadjes. Ze schreef: "In 'C(l)atspraat' las ik van de klachten over het bindwerk van het Catsboek. Hetzelfde heb ik ook meegemaakt, maar ik heb er een goeie oplossing voor gevonden. Ik heb namelijk een multiband met twee ringen aangeschaft, het hele boek losgemaakt, kaft er af en met een perforator gaatjes gemaakt in de blaadjes. Die heb ik zo in de ringband gedaan. De omslagfoto heb ik uitgeknipt en op de voorkant van de map geplakt."

* Ik ben op zoek naar een middel om de nummers van C(l)atspraat netjes te bewaren. Ik wil verder een Catsfan gelukkig maken met de Catsposter uit Popshop van april. Ik wil ook mijn dubbele foto's ruilen met andere Catsfans. Schrijven naar: Adrienne van Dooren, Turnhoutselaan 192, 2150 Oostmalle (België).

VOLENDAMMER SCHILDERBOEK

Door: B.W.E. Veurman
Uitg. Kruseman, Den Haag
Prijs: fl. 25,90

Over Volendam is in de loop der jaren al heel wat geschreven en over het gezellige dorp zijn ook al heel wat boeken verschenen. We hebben er al een paar besproken in dit blad. Ditmaal willen we jullie eens wijzen op het prachtige "Volendammer schilderboek", uitgegeven op kloek formaat met erg veel fraaie prenten. Volendam-kenner Veurman vertelt vele bijzonderheden over de vele buitenlandse schilders die tegen het eind van de vorige eeuw naar het IJsselmeerdorp trokken. Tal van schilderijen werd er in de daarop volgende jaren tot ongeveer 1920 gemaakt. Velen daarvan kun je nog zien in het befaamde Hotel Spaander aan de Haven. Vele schilderijen uit Spaander zijn ook voor dit fraaie boek gereproduceerd. Spaander was destijds een waar schildersoord. Tal van kunstenaars hebben er gewoond en betaalden hun rekeningen veelal met hun werkstukken. Vandaar dat het gezellige hotel nu nog zoveel waardevol materiaal bezit. Hotel Spaander lijkt op een groot museum! De bekendste schilders die op Volendam gewoond hebben zijn de Engelsman Phil May en de bekende Nederlandse schilder Piet van der Hem. Er zijn zoveel schilderstukken betreffende Volendam en de Volendammers vervaardigd dat je haast zou kunnen spreken van de "Volendammer School"! In het "Volendammer schilderboek" vindt je niet alleen veel informatie over schilderijen en tekeningen, ook wordt er het een en ander uit de doeken gedaan over de wereldvermaarde klederdracht. Een prachtig boek wat we je van harte willen aanbevelen!

In Volendam wordt enorm veel gemusiceerd, en dat gebeurt zowel vocaal als instrumentaal. Zo hebben wij een uitstekend fanfarekorps, een doór radio en televisie bekend opera-koor en een machtig mooi jongenskoor. De mensen van buiten Volendam kunnen dus weten, dat de muziek hier hoge ogen gooit.

Er zijn hier dan ook nog tal van muziekgroepen en combo's — zo u weet — die duidelijk maken, dat ook het genre muziek, waarop de jeugd zo erg gesteld is, in Volendam aanslaat en begrepen wordt.

Een van die groepen zijn "The Cats" en deze groep heeft het nu dan ook gepresteerd om de aandacht van de jeugd te boeien gedurende tien lange jaren. Voor deze prestatie kan men bijzonder veel waardering hebben en daarom wens ik de groep op deze plaats geluk met dit enorme sukses.

*J.H. Kok
Burgemeester van
Edam-Volendam*

VOOR JOU EEN VRAAG...

* Annemarie Pijnenburg in Meijel heeft met haar vriendin gewed dat Piet Keizer verloofd is. Haar vriendin wil beweren dat Piet getrouwd is. Annemarie heeft die weddenschap gewonnen, want Piet is verloofd en nog niet getrouwd. Het zal overigens niet zo heel lang meer duren alvorens de Catszanger met Gina Koning in het huwelijk zal treden!

ROADMANAGERS

naar Friesland? Nu The Cats niet meer optreden is dat voor de roady's van de Volendammers natuurlijk allemaal weggevallen. De roadmanagers van The Cats hebben daarom een andere baan opgepakt: Jan Schilder (broer van Jaap), die al zo'n jaar of vijf "eerste roadmanager" is, is chauffeur geworden bij een Volendams transportbedrijf. Henk Mühren, de broer van Arnold, werkt bij een Amsterdams bedrijf in de techniek. Deze twee zijn de vaste roady's. Maar voor de langere ritten — om elkaar af te lossen — was Berry Tol altijd van de partij en de laatste tijd zag je vaak Nico van Eyk (een broer van Arnold's vrouw) als "verzorging" optreden.

In dit jubileumnummer "tien jaar Cats" vonden we het hoog tijd worden om hun eens in het zonnetje te zetten. Toen we de foto's op Volendam gingen maken, hebben we ook de gehele installatie van The Cats eens mooi uitgestald. We hebben er een foto van gemaakt en daarna een tekeningetje met nummertjes om in een lijstje precies te kunnen vertellen wat het allemaal voorstelt. Heel professioneel dus! Henk Mühren (sinds twee jaar bij The Cats in dienst) schreef voor ons precies op wat The Cats tijdens een optreden allemaal gebruiken.

Tekst en foto's:
HANS VAN DER WERELD

Een popgroep kan het vandaag de dag niet meer stellen zonder één of meerdere goede roadmanagers. Wat zijn dat nu precies, roadmanagers?

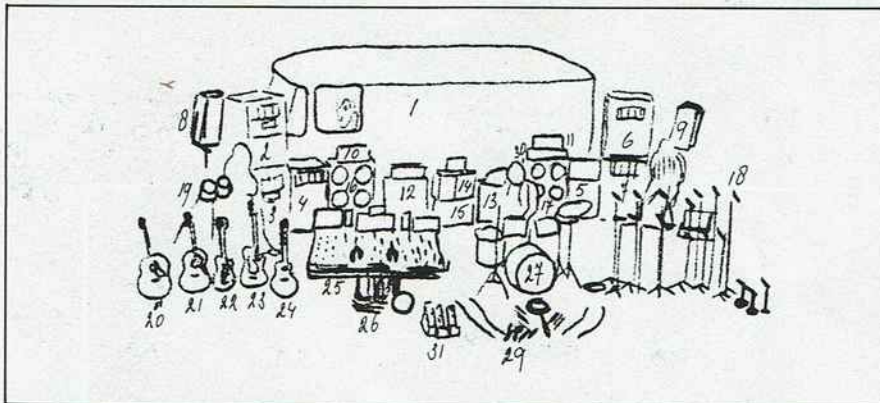
Wel dat zijn jongens die voor een groep zorgen. Hun belangrijkste taak is het rijden van de bus naar de diverse optredens en daar dan de installatie opzetten. Maar er komt nog meer bij en die taken verschillen van groep tot groep soms aanzienlijk. Een roadmanager zorgt bijv. tijdens de optredens voor de komsompties van de band, nee niet opdrinken, maar ze halen voor de groep.

In de tijd van de Beatles behoorde de roadmanager ook tot de lijfwacht van de groep. Ze moesten al te fanatieke fans weghouden van de Beatles. Zulke praktijken komen hier praktisch niet voor, zeker tegenwoordig niet meer.

Roadmanager van The Cats zijn is dus over het algemeen niet veel meer dan het rijden met die bus. Maar denk daarover niet te licht! Wat dacht je van bijv. naar Zuid-België: 's middags om een uur of één weg uit Volendam en de andere morgen zo'n uurtje of zes weer thuis? En dan 's avonds weer

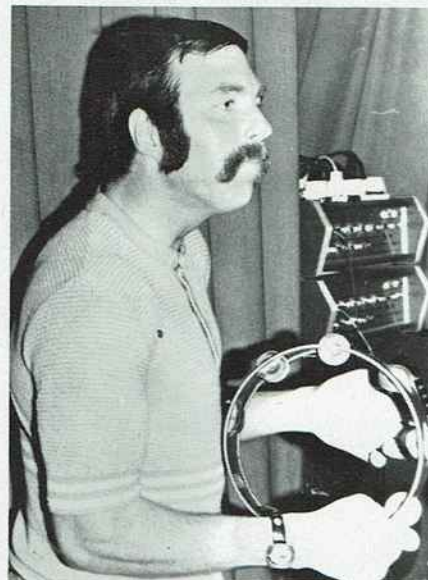

Jan Schilder is sinds jaar en dag "eerste roadmanager" van The Cats. Deze 23-jarige broer van Jaap verzorgde altijd het geluid en was chauffeur. Tegenwoordig is hij vrachtwagenchauffeur; hij rijdt tussen Volendam en Groningen op garnalentransporten.

DE INSTALLATIE VAN THE CATS

1. De Mercedes-bus (kenteken DN-20-62) waarin de hele apparatuur vervoerd wordt. 2, 3, 4, 5, 6 en 7. Zes powerspeakers; 8 en 9. Twee monitors, waardoor The Cats zichzelf kunnen horen zingen; 10 en 11. Twee versterkers van Piet Veerman voor zijn solo- en Yamaha-gitaar; 12. Baskast en versterker voor Arnold; 13. Fender-versterker plus kast voor Jaap; 14 en 15. Monitorversterkers en stemkastje; 16 en 17. Extra gitaarspeakers; 18. Stabilisators die de spanning continue op 220 volt houden; 19. De blitstroinmels van Cees (bongo's); 20 t/m 24. Vijf gitaren, t.w. Yamaha van Piet, 12-snarige Eko van Jaap, slaggitaraar Eko van Jaap, Fender-basgitaar van Arnold en Gibson "Les Paul" van Piet Veerman; 25. de 24-kanaals-mixer, die in de zaal staat met toebehoren zoals twee echo's, een galm, twee limiters en twee koptelefoons; 26. De kabel die door de zaal ligt en die de mixer verbindt met de buhne. De kleine haspel is voor de stroomtoevoer naar de mixer; 27. Het drumstel van Theo; 28. Vijftien microfoons, t.w. vijf voor de zang, vijf voor de drums, vier voor de gitaren en een voor de bongo's; 29. Allerlei accessoires zoals gitaarsnoeren, drumstokken, sambaballen, kwero, tamboerijn enz. 30. Effectenkastje voor de sologitaar. Hiermee kun je galm, leslie, booster, tremelo enz. mee verkrijgen; 31. Gereedschapskist voor als er brokken zijn. De kastjes waar Jan en Henk op zitten zijn eindversterkers voor de powerspeakers. De minder interessante dingen hebben we niet voor de dag gehaald, zoals de standaards voor de powerspeakers, snoerenkisten, reserve-materiaal enz. Tenslotte, de plectrums staan er ook op, maar die moeten jullie zelf maar zoeken!

ZEVENDE CAT . . .

Wanneer The Cats in Venhuizen speelden, hadden ze steevast versterking in de vorm van een tamboerijnist of tamboermaitre. Hij bracht zijn eigen instrumentarium mee naar Dancing Frits Boon en in een keurig blauw KLM-koffertje had deze gastspeler ook altijd steevast een handdoek etc . . . Achter zijn naam konden we niet komen maar desgevraagd stelde hij zich aan ons voor als Klaas Veerman!

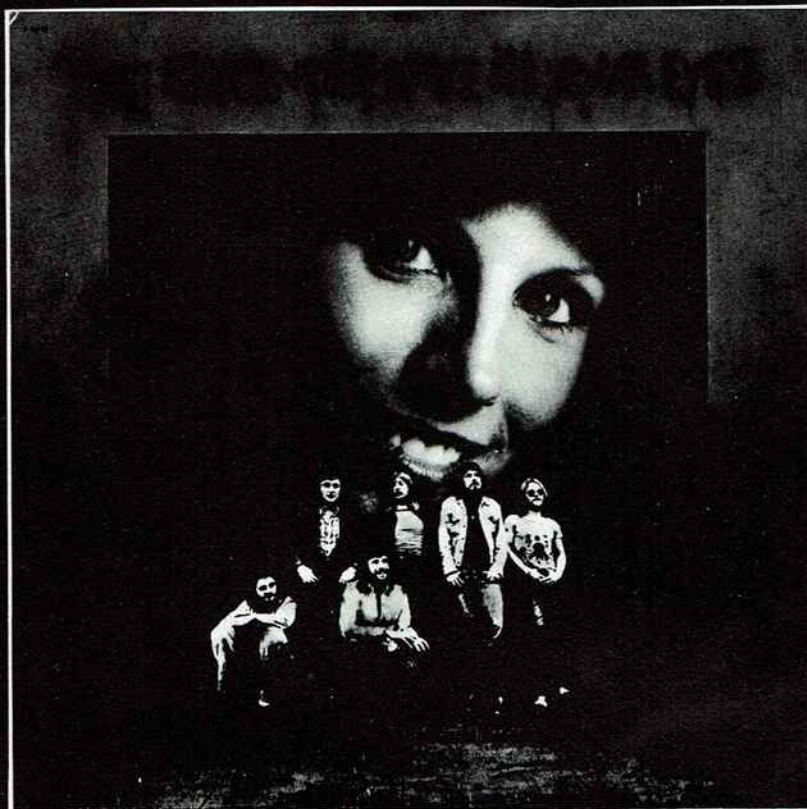
Henk Mühren, de 21-jarige "tweede-roadmanager" en broer van Arnold, was ongeveer twee-en-een-half jaar in dienst van The Cats. Samen met Jan Schilder verzorgde hij het geluid of bestuurdde hij de bus. Voorts repareerde hij onderdelen van de installatie wanneer deze het begeven hadden. Tegenwoordig werkt hij in Amsterdam als bouwer van mixers, zoals The Cats er een hebben.

Berry Tol, een 21-jarige vrachtwagenchauffeur, ging al enkele jaren als "losse" roady mee met Jan en Henk. Hij is een grootmeester in het "versieren" van vrouwen, wat dan ook — uiteraard! — zijn grootste hobby is!

Nico van Eyk, een 20-jarige CV-monteur uit Monnickendam, was het laatste jaar regelmatig van de partij. Zijn taak bij The Cats was het verzorgen van de konsumpties. Ook een zeer belangrijke functie.

AMERIKAANSE HOES "LOVE IN YOUR EYES"

LOVE IN YOUR EYES

MOONCHILD

FOR THE MAGIC IN YOU LIES IN A MOMENT SWEET SUPRISE
AND YOU'RE AS STRANGE AS THE DARKSIDE OF THE MOON
AND WHEN YOU SAY, YOU'RE GONNA STAY AND WHEN I' THINK I'VE GOT MY WAY
YOU START ACTING CRAZY LIKE AS A MOON

MOONCHILD YOU GOT ME LOVING YOU MOONCHILD
I KNOW THAT PRETTY SOON I'LL BE OH YEAH CRAZY FOR YOU
MOONCHILD YOU GOT ME LOVING TOY MOONCHILD
I KNOW THAT PRETTY SOON I'LL BE OH YEAH CRAZY FOR YOU

AND WHEN YOU'RE ALLWAYS SEAM TO BE IN A WORLD OF FANTASY
GIRL, YOUR MIND IS LOCKED YEARS FROM REALITY
AND THE WAY YOUR MOOD CAN CHANGE, IT'S UNPREDICTABLE AS RAIN
YOU'RE AS WILD AS A WINTER'S WIND ON A RAGENCY
YOU MAKE THE DEVILL CRY AND HONEST MAN LIE, THE SUN RISE IN THE WEST
YOU TURN THE NIGHT INTO DAWN, YOU TURN ME ON THAT'S WHY I LOVE YOU BEST

LOVE TRIANGLE

YOU AND ME AND HIM MAKE THREE
BABY THAT JUST CAN'T BE THE SCORE
NOW HIM AND YOU CAN'T WIN LOVE TOO
HARD I DON'T KNOW WHAT TO DO NO MORE
IF YOU GONNA TANGLE IN A LOVE TRIANGLE
YOU GONNA HAVE TO PAY THE PRICE
THESE KINDA THINGS DON'T WORK OUT NICE NO WAY
IF YOU GONNA TANGLE IN A LOVE TRIANGLE
THERE'S GONNA BE ONE BROKEN HEART
SO THINK OF THAT BEFORE YOU START TO PLAY
FUN IS FUN BUT WHEN YOU'RE DONE
WHO IS GONNA BE THE ONE TO STAY
NOW WHO TO CHOOSE EACH WAY I LOOSE
BABY NOTKIN'S WORTH THE DUES I'LL PLAY

SATURDAY MORNINGS

WHEN I WAS TEN IN OKLAHOMA
I WATCHED THE COWBOYS ON THE SCREEN
I WOULD GRIN AND EAT MY POPCORN
WHILE THEY KEPT THE TOWN CLEAN
LAYIN THEIR CARDS ON THE TABLE
FEADIN' THEIR HORSE IN THE STABLE
WHERE IN THE WORLD DID ALL THOSE COWBOYS GO
WHEN I GREW UP ONE INCH AT A TIME
AND MY IDEAS KINDA CHANGED
I WAS DRIVIN' ON A HIGHWAY
INSTEAD OF ON A RANGE
I WANTED TO BE A SINGER
THEN I COULD BE A SWINGER
WHERE IN THE WORLD DID ALL THOSE COWBOYS GO
SO NOW I SIT WITH MY PIANO
SINGIN' ALLMOST THROUGH THIS SONG
I REMEMBER ROY AND GENE
AND IT DOESN'T SEEM THAT LONG
THAT WE FOUGHT ALL OVER FIGHTS TOGETHER
SLAPPIN' THE OLD BUCKIN DEATHER
WHERE IN THE WORLD DID ALL THOSE COWBOYS GO
IN THOSE DAYS, WHEN I RODE ON MY STICK HORSE
EAST WEST, AND THEN I RODE NORTH
JUST KEEPIN' THE LAW BEHIND MY HOME
IN THOSE DAYS, WHEN I SLEPT WITH MY BOOTS ON
I THOUGHT THAT MY WHOLE WORLD SET ON
THOSE SATURDAY MORNINGS AND THE WESTERN SHOW.

A CLOWN NEVER CRIES

HERE I GO PLAYING THAT SAME OLD GAME AGAIN
ACTIN' LIKE I JUST DON'T CARE THAT OUR LOVE'S AT END
BUT UNDERNEATH THIS MASQUERADE I KNOW IT'S ALL PRETEND
BUT A CLOWN NEVER CRIES, HE JUST HOLDS HIS TEARS INSIDE
AND A FROWN IS REPLACED, BY A SMILE UPON HIS FACE
BUT THE SMILE IS ONLY MAKE UP
AND THE CLOWN WILL SAMEDAY WAKE UP
AND DISCOVER WHAT HE GAVE UP WAS YOU
AFRAID TO CRY, I KEEP ON LAUGHIN' ALL THE TIME
TELL A FUNNY YOKE AR TWO TRYING' TO GET YOU OF MY MIND
I CANNOT STAND TO THINK ABOUT, THE LOVE WE'VE LEFT BEHIND
'CAUSE A CLOWN DOESN'T CRY, HE JUST SMILES AND WAVES GOODBYE
BECAUSE CLOWNS ALWAYS KNOW THAT A TEAR WILL SPOIL THE SHOW

LOVE IN YOUR EYES

GIRL YOU'R SO YOUNG AND LOVE IS SO EASY
CHASIN' A DREAM IS EASY TO DO
BUT WHAT CAN I SAY TO TELL YOU IT'S OVER
IT'S EASY TO SEE IT AIN'T OVER FOR YOU
WHEN I SEE THE LOVE IN YOUR EYES I START FALLIN I START FALLIN
GIRL THERE'S SO MUCH LOVE IN YOUR EYES AND I'M CALLIN' BACK TO YOU
EACH TIME I TRY TO TELL YOU IT'S OVER
THE SHADOW OF LOVE STANDS IN MY WAY
BUT WHEN YOU'RE ALONE AND YOU'RE HERE BESIDE ME
IT'S EASY TO FIND A REASON TO STAY

MAGNIFIEKE DUBBEL-LP!

Sure he's a cat - Without your love - Love of the common people - Lies - Turn around and start again - In my room - Times were when - Why - Today - Marian - Shaving cream - Why, baby, why - Country woman - Vaya con dios - Where have I been wrong - Irish - There has been a time - Take me with you - A letter - Mandy my dear - Dance dance - Magical mystery morning - Mississippi - Lonely walk - Time machine - Maribaja - Be my day - If you're gonna tangle (In a love triangle)

De hoes van het nieuwe Cats-jubileum-album — (Cats-) vuurwerk boven de Volendamse haven — was bij het ter perse gaan van ons fanblad nog niet klaar. De afbeelding hierboven is gemaakt van een kleuren-proefdruk waar nog het e.e.a. aan wordt veranderd zoals b.v. het lettertype van de titel; "Tien jaar The Cats". Aan de binnenzijde van de hoes is een foto afgebeeld van het laatste optreden van The Cats op 19 mei j.l. in Purmerend. De Volendammers zijn van achteren gefotografeerd met daarvoor een overzicht van de hal.

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van onze Cats zijn er een tweetal gelegenheids-LP's van de Volendamse formatie verschenen. Bovema bracht onder de titel 'TIEN JAAR THE CATS' een dubbelalbum op de markt dat een prachtig overzicht geeft van de rijke muzikale carrière van Neerlands meest populaire popgroep. Op dit fl. 29,— kostende album staan een groot aantal bekende Catsnummers, zoals:

Sure he's a cat - Without your love - Love of the common people - Lies - Turn around and start again - In my room - Times were when - Why - Today - Marian - Shaving cream - Why, baby why - Country woman - Vaya con dios - Where have I been wrong - Irish - There has been a time - Take me with you - A letter - Mandy my dear - Dance dance - Magical mystery morning - Mississippi - Lonely walk - Time machine - Maribaja - Be my day - If you're gonna tangle (in a love triangle).

Een nieuw nummer is op dit album te beluisteren, n.l. 'Mississippi', een nooit eerder uitgebrachte Cats-opna-

me, die wij zelf - als we dit schrijven - nog nooit gehoord hebben. (Je blijft voor verrassingen staan!) Gratis bijgeleverd wordt een fotoboek die tien jaar Cats nog eens in beeld brengt. Het geheel: een uniek document voor iedere Catsfan en wie is dat niet, als het ware?

Tweede LP tgv. het Cats-jubileum is een fl. 14,50 kostende plaat die het populaire weekblad 'Story' in samenwerking met Bovema heeft uitgebracht. Deze 'Story'-LP is de eerste van een serie die 'Story' op stapel heeft staan. Een prachtig initiatief wat navolging verdient! Wij hebben al eens gedacht aan een kerstplaat van The Cats, speciaal voor de fanclubleden, zoals de Engelse Beatles-fanclub diverse jaren als kerstpresentje rondstuurde. Het is er helaas nooit van gekomen.

Onnodig te zeggen dat de Story-LP ook thuis hoort in de discotheek van de Catsfans. Enig nadeel: je zit wel met een flink aantal doublures

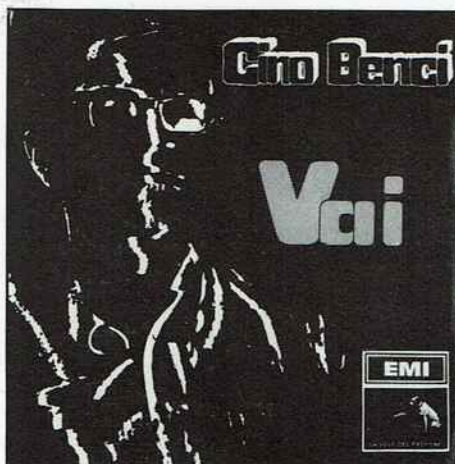
LIVE-LP

Ik vraag me nu al ongeveer 10 jaar af wanneer er eindelijk eens een live-LP van The Cats verschijnt. Vooral de nummers die wel in de zaal gespeeld worden en niet op de plaat staan, slaan altijd in als een bom. Ik verzeker u dat zo'n plaat een groot succes zou worden, vooral met

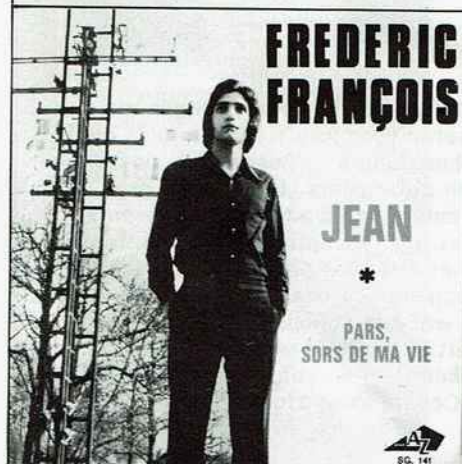
nummers zoals: „Kansas City”, „Lazy days”, „A room full of tears”, „Stay with me”, „A love like yours”, om dan maar niet te praten over de reeks steengoede nummers van Neil Young.

Sikko Bruinsma,
Tuinen 69, Franeker (FR).

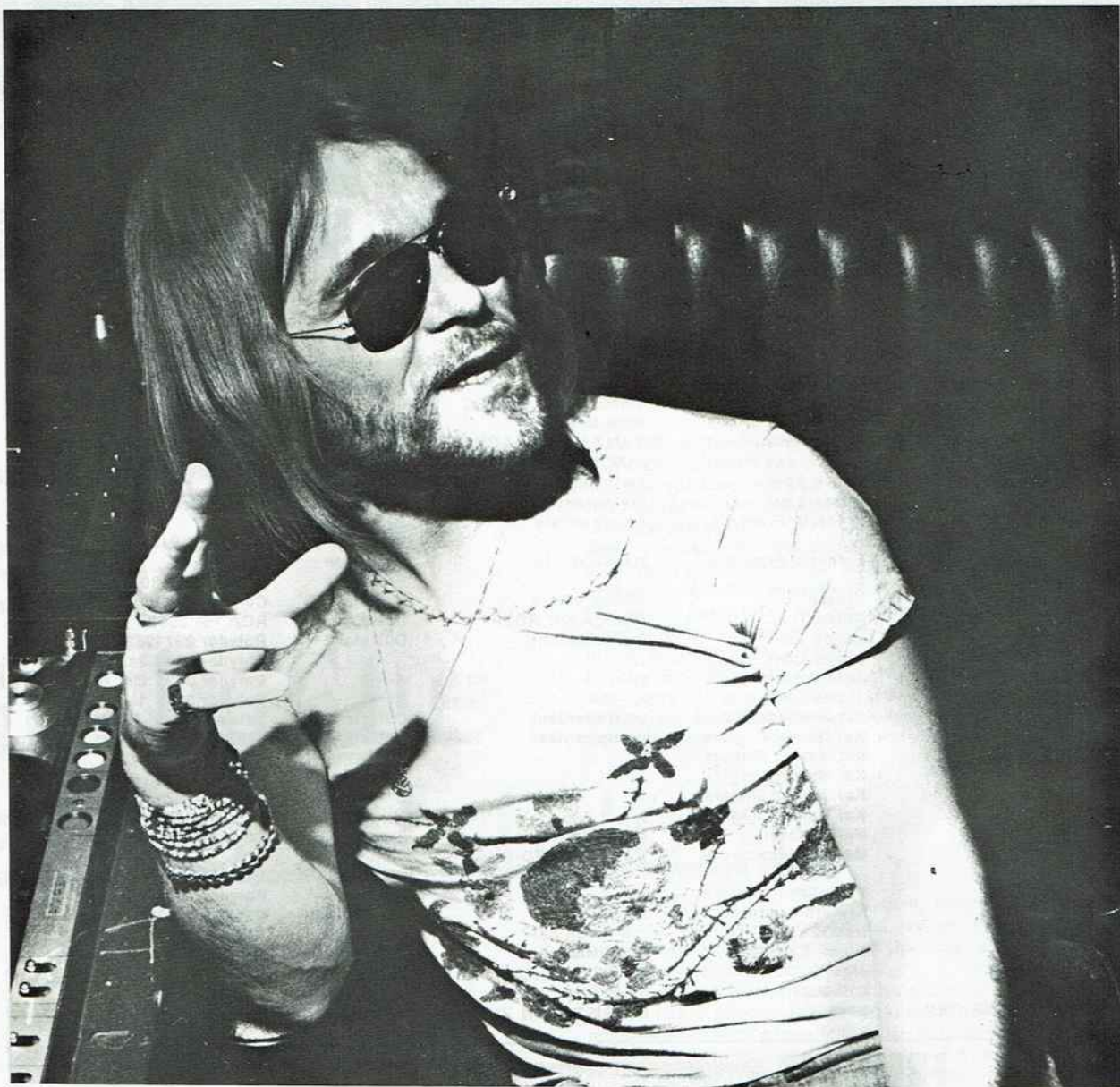
Elly Sijsma in Oost Souburg (hè) wil uitgebreide inlichtingen hebben over de stambomen van The Cats. Dat is nogal wat, Elly! Wij kunnen je er helaas niet aan helpen. Misschien kan de afdeling Bevolking op het Stadhuis van Edam je verder helpen. Probeer het eens!

TITEL:	ARTIEST:	BUITENLANDSE TITEL:	LAND:	PLAATNUMMER:
COUNTRY WOMAN	The Gunstons	Idem	Z. Afrika	Little Giant L 34
DON'T WASTE MY TIME	The Magic Lanterns	idem	Engeland	Polydor 2058-202
LET'S DANCE	Sven Halverson	SOMMERLAT	Noorwegen	Columbia GN 1879
	Peter Schaper	TANZ HEUT NACHT		
	The Lovers	NUR MIT MIR	Duitsland	Philips 6003 259
	James Last	TANZ HEUT NACHT		
MARIAN	James Last	NUR MIT MIR	Duitsland	Elite Spezial 80013
	Frédéric Francois	instrumentaal	Duitsland	? (LP)
	Frédéric Francois	instrumentaal	Belgie en	? (Musicassette)
		franse versie	Frankrijk	Barclay BE 61234
	Finsen	noorse versie	Belgie en	
ONE WAY WIND	Giano Ton	BOCCA DE ROSA	Frankrijk	Vogue LDM 30117
	James Last	instrumentaal	Noorwegen	Columbia GN 1841
	James Last	"	Italië	RCA PM 3550
	James Last	"	Duitsland	Polydor 2371282 (LP)
	James Last	"	"	Polydor 3150 246 (M.C.)
	Klaus Wunderlich	instrumentaal	"	Polydor 3621 093 (4-sp-M.B.)
	Kai Warner Singers	instrumentaal	Duitsland	Polydor 3811 153 (8-tr.)
	Kai Warner Singers	"	Duitsland	Telefunken SLE 14659 (LP)
	Kai Warner Singers	"	Duitsland	Polydor 3150 263 (M.C.)
	Kai Warner Singers	"	"	Polydor 23121
	Heino Mara	"	"	Polydor 3150 289 (M.C.)
	Magnus Orkester	"	"	Polydor 2371301 (LP)
	Fritz SchulzReichel	IKUINEN TUULI	"	Polydor 3811162 (8-tr.)
	Septeto Gustatva	NAR EN VIND DRAR	Zweden	Columbia 5E006-34639
	Max Greger	FORBI	Zweden	Spark SP 5053 (single)
	Franz Lambert	?	Duitsland	Polydor 2371 299 (LP)
	Jigs	NAPIS MI	Tsj. Slowakije	OPUS 9043 0186 (single)
	Ulli Martin	instrumentaal	Duitsland	Polydor 2371 317 (LP)
SHE'S ON HER OWN	Lord Ulli	HAVETS VIND	Duitsland	Fontana 6434 123 (LP)
		instr. (?)	Zweden	Odeon 4E006-34763 (single)
		DU BIST MEIN ZUHAUS	Duitsland	? (LP)
			Duitsland	Columbia 1C006-29953 (s.)

HEEFT CEES VEERMAN ZIJN LEVEN GEBETERT?

Dat zijn we ons af gaan vragen toen wij onlangs op Volendam hoorden dat Cees direkt "ja" had gezegd tegen een team van "Story", toen hem gevraagd werd of hij met zijn ouders wilde poseren voor foto's in "Story". Zoals al onze lezers weten zijn wij destijds gestart met een serie "The Cats en hun ouders". Toen daarvoor Cees Veerman aan de beurt was vroegen wij hem om een afspraak te maken tussen zijn ouders, hemzelf en ons. "Mijn vader en moeder houden daar helemaal niet van, ze willen niets met fans te maken hebben", waren zijn letterlijke woorden. Achteraf hoorden we, dat zijn ouders waarschijnlijk best in C(l)atspraak hadden willen staan, maar dat Cees zich zou schamen voor zijn ouders. Voor ons hoefde het allemaal niet meer. Misschien is de oplage van een blad bepalend voor Cees' vaak onnavolgbare gedachtengang. Zo bezien wint "Story" het inderdaad van ons. Nou weten we allang dat Cees de boel soms goed in de war kan schoppen en ook de fanclub heeft zo diverse malen met hem te maken gehad. Iets anders wat ons altijd heeft dwars gezeten is, dat hij het nooit nodig vond om - wanneer wij een fanavond hadden - bij binnenkomst in de zaal goedenavond te wensen, wat de andere Cats en Jan Buys altijd spontaan deden. Maar ach, Ceesje komt zichzelf nog wel eens tegen . . .

de meeste stemmen gelden

the cats
in de internationale pers

LP cut of the week: BE MY DAY—The Cats —
"The Love in Your Eyes" LP (Fantasy).
We seldom include LP cuts in this spot,
but this one deserves the emphasis.

-RECORD WORLD-

THE CATS—The Love in Your Eyes, Fantasy F-9449. Top Dutch band serves up well done vocal and instrumental mix. most often in the softer rock vein. Best cuts are those that allow the group's singers to harmonize. Cats seem to have captured that rare ability to be good as well as commercial, and with a bit more exposure should wind up as a good singles band.

Best cuts: "Be My Day," "The Love in Your Eyes," "One Way Wind."

Dealers: Display with foreign rock as well as in own bin. If you don't have a foreign rock section, now is the time to start one with the vast amount of product coming from the continent.

THE LOVE IN YOUR EYES — The Cats — Fantasy F-9449

Holland's hottest group (the band's single "Be My Day" has been number 1 in that country for weeks) explodes here with this great Fantasy LP. one that will hopefully garner for them the same respect and success that the Dutch group Focus enjoyed two years ago. The music is derivative of Western rock and blues style, but the band fits the various musical pieces of the jigsaw into a unique presentation that's sure to please a wide range of tastes. Particularly fine are "Saturday Mornings and the Western Show," "A Letter," and "Let's Dance."

Group from Holland has sold 18 million records in Europe, but recorded this here with Al Capps producing and arranging.

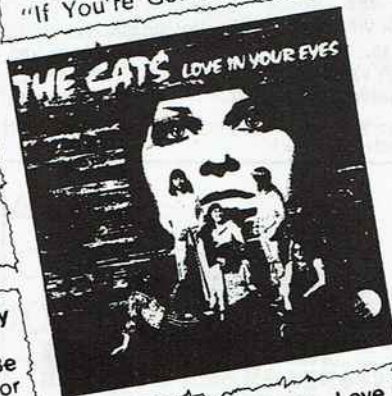
-TED RANDAL ENTERPRISES- The whole album is great, but this cut is absolutely outstanding.

wie heeft er nu gelijk?

THE LOVE IN YOUR EYES
THE CATS—Fantasy F-9449 (6.98)

These Dutch musicians have accumulated a strong following throughout Europe, and this bow with Fantasy, aided by expert Al Capps production, will assuredly bring them recognition here. Good-time music is offered from the Jamaican flavor of "Be My Day" to the captivating aura of "If You're Gonna Tangle."

-RECORD WORLD-

Konklusie: technies is „Love In Your Eyes“ een gave plaat. Redelijk instrumentaal werk, clichématige arrangementen, aardige tot uitstekende komposities en klasse-zang. Maar een kloteproductie. Deze plaat zal niets bijdragen tot een verbetering van de internationale mogelijkheden van de Cats, noch tot een verbetering van de interne verhoudingen. Met een echt goede producer (maar waar haal je zo iemand vandaan?) was dat wel gelukt, maar ze hadden nu beter thuis kunnen blijven.

-VERONICA 538-
evert wilbrink

BOVEMA
LEADERS IN ENTERTAINMENT

THE CATS:

DE BESTE GROEP VAN ALLEMAAL!

The Cats, ik vind ze gewoon het einde, vooral de platen die Piet zingt. Luister eens goed naar „One way wind“, daar wordt ik gewoon gek van. Hetzelfde van „I don't want to be hurt“ en „Whitout your love“. En dan als je The Cats live ziet, de nummers van Ike and Tina Turner („A love like yours“), Neil Young („The lossing end“) en Crosby, Stills, Nash & Young („Teach your children“). Ik heb acht LP's van The Cats en drie singles. Ik geloof, dat als de Cats een instrumentaal nummer zouden maken, dat dat ook een hit werd, want als je naar die stukjes luistert in „One way wind“ en „Where have I been wrong“, dan moet je toch toegeven van het muziek van de bovenste plank is! Ik hoop, dat The Cats niet tien jaar, maar nog twintig jaar blijven spelen, want zonder The Cats heeft het leven voor mij veel minder inhoud.

Joke Snabel
Drechtijk 52
De Kwakel

MOOI EN GEVOELIG

Ik vind The Cats ontzettend goed! Hun muziek is mooi en gevoelig. Ze hebben een eigen sound die erg goed is. Cees Veerman vind ik de beste komponist. Ik vind het erg jammer dat hij voorlopig weg is. Naar mijn mening was Cees de grote man van The Cats, hoewel veel fans dat niet vinden. Ik

heb The Cats een paar keer live gezien, toen Cees er nog was. Ik vond hem erg fanatiek. Hij bracht het erg goed. Piet Keizer heb ik twee keer gezien. Hij doet het ook goed maar Cees is toch beter. The Cats zelf vind ik erg sympathiek. Ze hebben gelukkig geen verbeelding. Daar hou ik namelijk helemaal niet van.

Anneke Koster
Beemsterstraat 75
Hoofddorp

LIEF OM TE ZIEN

Ik ben mevrouw van der Heyden, 45 jaar, en Catsclanner. Mijn opinie over The Cats is deze: Op de allereerste plaats zijn ze ontzettend lief om te zien, vooral Piet Veerman vind ik het einde. Ze hebben een prachtige sound, echt heel apart. Er is geen tweede groep zoals The Cats en dat is maar goed ook. Maar waarom kijken ze toch zo vaak zo stuurs en lachen ze niet zoveel? Ze zijn toch zo lief en dat is het ook wat mij zo aantrekt. Ik hou haast van alle beat. Jongens met lang haar vind ik schattig, maar The Cats zijn voor mij altijd nummer 1. Ik heb al hun platen, van de eerste tot de laatste, maar „Aglow“ vind ik tot op heden de allermooiste plaat. „Signed by The Cats“ is ook fantastisch mooi. Ja, wat is er nou niet mooi van onze knulletjes uit Volendam!

Mevr. van der Heyden
Kroonwaardstraat 36
Overschie

KNAPPE JONGENS

De muziek van The Cats trekt mij erg aan. Ik vind vooral hun vertolkingen van nummers van Neil Young erg goed. De platen van de Cats zijn ook het einde. Dat kun je wel merken, want ze komen altijd in de Top-40 en in TopPop staan ze ook altijd. De jongens vind ik erg knap, dat trekt mij ook wel en je kunt altijd met ze praten in de pauzes en na afloop van een optreden. Ik ga ook vaak naar andere groepen, want ik kan niet ieder weekend naar The Cats omdat ze vaak te ver weg spelen en dat vind ik natuurlijk vreselijk. Ik kan ze iedere dag wel zien en horen en dan zal het mij nog niet gaan vervelen. Andere groepen krijg je haast nooit te spreken want die gaan altijd gelijk weg. Ik vind het verder altijd vreselijk gezellig bij een optreden van The Cats. De sfeer is zo volmaakt, dat zie je bij geen enkele andere groep. Het lijkt altijd net een grote familie. Voor mij bestaat er dus geen andere groep dan The Cats en dat zal altijd wel zo blijven ook!

Marian de Jong
Kortsteekterweg 36
Alphen aan den Rijn

(advertentie)

HOTEL SPAANDER en HOTEL VAN DIEPEN

feliciteren The Cats met hun 10-jarig jubileum.

HOTEL SPAANDER
Haven 15
Volendam
tel. 02993-3595

HOTEL VAN DIEPEN
Haven 35
Volendam
tel. 2993-3705

(advertentie)

Gefeliciteerd
met jullie

10-jarig bestaan!

Alle Catsplaten steeds
voorradij! Ook op
musiccasette.

Tevens verkopen wij
boeken en tijdschriften!

Uw adres :

latenshop SOMBROEK

HAVENSTRAAT 3 - VELENDAM - TEL.: 02993-4140

Concentratievermogen
Aandacht voor het werk
Technische knobbel
Smakelijk repertoire

Je ziet: Cats betekent meer dan zomaar een naam.
Van harte gelukgewenst met jullie tweede lustrum

van

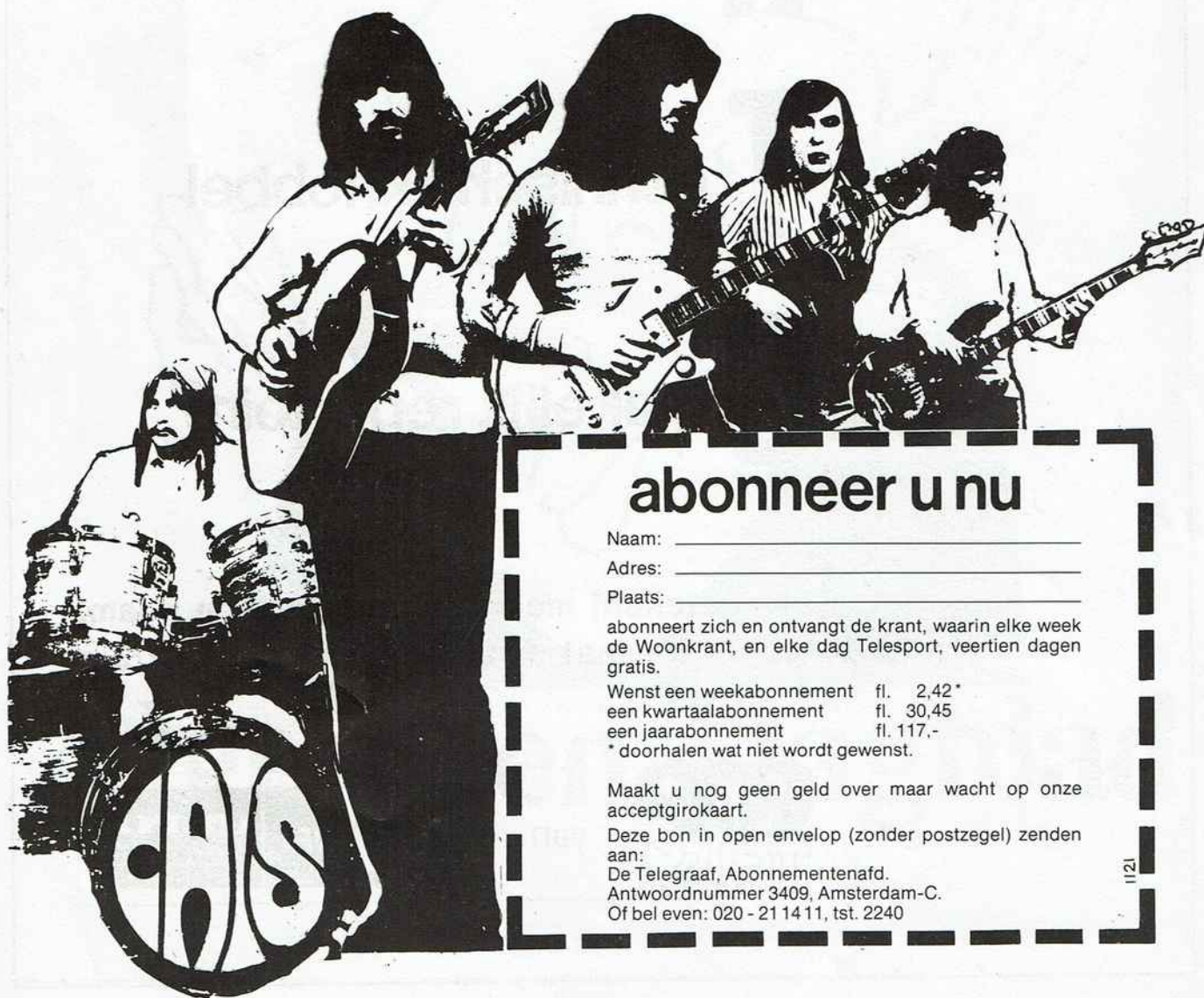

De Telegraaf

niet alleen om

POPScore

'n abonnement waard

abonneer u nu

Naam: _____

Adres: _____

Plaats: _____

abonneert zich en ontvangt de krant, waarin elke week de Woonkrant, en elke dag Telesport, veertien dagen gratis.

Wenst een weekabonnement fl. 2,42*

een kwartaalabonnement fl. 30,45

een jaarabonnement fl. 117,-

* doorhalen wat niet wordt gewenst.

Maakt u nog geen geld over maar wacht op onze acceptgirokaart.

Deze bon in open envelop (zonder postzegel) zenden aan:

De Telegraaf, Abonnementenafd.

Antwoordnummer 3409, Amsterdam-C.

Of bel even: 020 - 21 14 11, tst. 2240

1121